DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 208. Sobota, 20 Września (2 Października). 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2;—miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

PRENUMERATA NA DZIENNIK WARSZAWSKI

Dziennik Warszawski w czwartym kwartale wychodzić będzie, według tego samego programu, i w takich samych warunkach, jak w kwartale trzecim.

Prenumerata miejscowa zostaje na kwartał IV-ty taż sama co w kwartale poprzednim, a mianowicie:

bez rozsyłania:

na rok . . . . rs. 8 —
„ 6 miesięcy . „ 4 —
„ 3 miesiące . „ 2 —
„ 1 miesiąc . „ — k. 67

Za odsyłanie do domu, dopłaca się miesięcznie kopiejek 5.

Prenumerata prowincjonalna przyjmowaną będzie tylko w Warszawskiej Ekspedycji Gazet, w Kantorze Głównym Dyrekcji obu Dzienników w Warszawie, przy ulicy Miodowej Nr. 487, oraz na prowincji we wszystkich Urzędach Pocztowych (Kantorach) w gubernjach Królestwa Polskiego **roczna, półroczna i kwartalna**; wynosi ona:

na rok . . . . rs. 10
„ 6 miesięcy . „ 5
„ 3 miesiące . „ 2 k. 50.

W kantorze głównym Dyrekcji obu Dzienników, obok powyżej wymienionych terminów, przyjmuje się prenumerata i na jeden miesiąc po cenie rs. 1 k. 17, na dwa miesiące rs. 1 k. 84,—a to z powodu zniesienia przez Zarząd pocztowy w r. b. przesyłki pod opaskami.

Pp. Prenumeratorowie zamiejscowi pragnący prenumerować Dziennik w Kantorze Głównym Dyrekcji, raczą nadsyłać wszelką prenumeratę na termin żądany wprost do Dyrekcji *franco*, **z wyraźnem wypisaniem adresu.**

Ostrzegamy pp. prenumeratorów zamiejscowych że jeżeli pragną nie doznać przerwy w otrzymaniu Dziennika, powinni o ile można najwcześniej dopełnić przesyłki pieniędzy.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. —Ordery. — Rozkaz do wojska dońskiego.—Najwyższy rozkaz. — Nominacje dworskie.— Postanowienie oddzielnego komitetu o uczniach różnych zakładów naukowych.—Ułaskawienie. —Wprowadzenie ustawy.— Postanowienie Namiestnika Królestwa (dok.). —Komisja likwidacyjna.— Pocztamt warszawski.—Rozkaz p. o. ober-policmajstra.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — **Telegramy.** — **Wiadomości telegraficzne.** — Ekstrakt Liebiga jako środek leczniczy. — Stowarzyszenie spożywcze „Merkury". — Kronika pożarów.—Sprawa kryminalna.—Kurjerek. — Kursa monet.— Podróż Najdostojniejszych Osób.—Deputacje.—Projekt.— Sprawa dróg żelaznych.—Główne wygrane. — Przyaresztowanie dzieła. — List ruskiego oficera. — Neofici.— Ofiary.— Wypadek.— Urodzaj winogradu.— Śmierć prawdziwa i pozorna.—Austrja i ziemie słowiańskie. Stosunki z Rzymem; sejm styryjski; kradzież depesz. — Wybory; proces.— Ślady tortur. —Prusy i Niemcy. Hr. Bismarck. — Francja. Stanowisko Francji; okólnik. — Rada ministrów. — Turcja i ziemie słowiańskie. Zmiany w ministerstwie.—Anglja. Kwestja reformy agraryjnej. —Ameryka. Wojna brazylijsko-paragwajska.— Położenie w Meksyku. —Wypadki w Haiti. —Droga bita 2-go rzędu z Kutna ku Łęczycy.

FEJLETON.— Niewolnicy paryzcy: (c. d.)
PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Września (2 Paździer.)

Ordery. — Najjaśniejszy Pan, w dniu 30 sierpnia, udzielić raczył ordery: ober-audytorowi sztabu 3-ej dywizji piechoty gwardji, radcy dworu *Meszczerskiemu*, św. Włodzimierza 4-ej kl., audytorom radcom honorowym: petersburgskiego pułku grenadjerów króla Fryderyka Wilhelma III *Nowikowowi* i carskosielskiego batalionu strzelców gwardji *Palmowowi* — ordery św. Stanisława 3-ej kl. *(Roz. do wojsk okr. wars.)*

Rozkaz do wojska dońskiego, z dnia 16 sierpnia. — Waleczni dońcy! W roku zeszłym ogłosiłem wam nową łaskę Najjaśniejszego Cesarza, nadającą wojsku dońskiemu chorągiew za wojnę kaukazką. Chorągiew ta dziś uroczyście poświęconą została w Nowoczerkasku i wystawiona jest między regaljami wojskowemi, stanowiącemi dumę waszą. Nie zapomnieliśmy wszakże przytem ojców i braci waszych, poległych podczas ciężkiej wojny na Kaukazie; w wojskowem kółku pomodliliśmy się za spokój dusz tych bohaterów. Wy zapewne uczynicie to samo, po wysłuchaniu niniejszego rozkazu. Nowa chorągiew wasza jest dowodem stałej łaskawości ku wam Najjaśniejszego Cesarza i uznania zasług waszych, dowodem czynów ojców waszych i męztwa waszego. Oby dzieci wasze, patrząc na tę chorągiew, uczyły się naśladować was, służyć jak wy służycie ukochanemu swemu Monarsze, zawsze gotowi umrzeć za Niego i za Rosję! Niniejszy rozkaz polecam odczytać na zgromadzeniach stanicznych, wszystkim szwadronom, secinom, baterjom i komendom powierzonego mi wojska. Podpisano: Wojskowy nakaźny ataman, jenerał-adjutant *Czertkow*. *(Rus. Inw.)*

Najwyższy rozkaz. — Najjaśniejszy Pan, stosownie do

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XXIII.

(Patrz Nr. od 259 z r. z. do 206).

— I nie wahałeś się pan puścić w obieg podobnych papierów—ozwał się Andrzej. Czy zastanowiłeś się, jakie mogą wypaść skutki gdy weksle te dojdą do rąk p. Martin-Rigal?

— Nie ma niebezpieczeństwa... Gandelu dłużnik... Rigal poręczyciel tylko... Weksle upłynione w terminie okazują zawsze najpierw dłużnikowi...

Gaston zaczął znowu wyrzekać i wyrzucać Verminetowi jego „niedelikatność," lecz Andrzej, który zrozumiał, że podobne frazesa na nic się nie zdadzą, rzekł:

— Skończmy to raz. Jeden tylko sposób nam pozostaje... szukać tych wekśli, gdzie są obecnie.

— Rozumnie, potwierdził Verminet.

— Dla tego też, racz nam pan powiedzieć komu je dałeś?

Verminet wzruszył ramionami i odparł:

— Nie wiem... zapomniałem.

Jakkolwiek Andrzej poprzysiągł sobie że zachowa krew zimną — nie mógł powściągnąć oburzenia i gwałtownego gniewu na widok bezwstydu i arrogancji takiego łotra — przystąpił więc do niego i rzekł głosem wyrażającym wściekłość:

— A więc, ja pana proszę ażebyś sobie przypomniał i to natychmiast!

— Groźby!

— Uprzedzam także, że jeżeli pamięć zawiedzie pana to nie ręczę za skutki...

Verminet pojął że mu zagraża niebezpieczeństwo—powstał więc i rzekł:

— Poszukam w kancelarji.

I podążył ku drzwiom chcąc zapewne uciec—lecz Andrzej zastąpił mu odedrzwi i rzekł:

— Przypomnisz pan sobie tu... na miejscu i to prędko... rozumiesz łotrze?

Przez parę minut Andrzej i Verminet, stali naprzeciw siebie — mierząc się wzrokiem — pierwszy z okiem płonącem, wargami drżącemi i zaciśniętemi pięścmi—drugi, zielony ze strachu i pomięszany.

— Jeżeli ten nędznik choć krokiem postąpi dalej, wyrzucę go przez okno—myślał Andrzej.

— Ten młody człowiek ma budowę Herkulesa, mówił sobie w duchu Verminet — i gotów mi sprawić łaźnię.

Przez jedną chwilkę przyszła szanownemu dyrektorowi myśl zawołać o pomoc swoich kantorowych komisantów — lecz odrzucił ją natychmiast — z pewnych tajemnych przyczyn.

Przyciśnięty w ten sposób — postanowił ustąpić... i uderzając się ręką w czoło, zawołał nagle:

— Roztargniony! Ślad mam tu!

Pobiegł do biórka i wydobył z szuflady grubą księgę, którą zaczął przerzucać pilnie—lecz Andrzej który nie tracił z oczu najmniejszego szczegółu, spostrzegł że szanowny dyrektor trzyma swoją agendę do góry nogami.

— Ach! wykrzyknął wreszcie Verminet. Oto jest: Weksle Gandelu i Rigal'a—pięć tysięcy franków—oddane Van Klopenowi, krawcowi damskiemu—pokwitowane z odbioru—przyjęte za gotówkę.

Malarz słuchał w milczeniu.

W rozmowie pana de Croisenois, dosłyszał, że Verminet był w blizkich stosunkach z krawcem Van Klopenem i bankierem Martin-Rigalem —, zapytał więc samego siebie w tej chwili, dla czego szanowny dyrektor namówił Gastona do sfałszowania właśnie podpisu tego bankiera i czemu weksle oddał pomienionemu krawcowi?

Nie mogło to stać się zwykłym rzeczy biegiem... widocznie te wszystkie osoby połączone były ścisłym węzłem solidarności, którą i margrabia de Croisenois musiał być objętym.

— I cóż, ozwał się wreszcie Verminet—panowie zadowoleni?

— Lecz, czy Van Klopen posiada jeszcze te weksle? pomruknął Gaston.

postanowienia rady wojennej i uchwały rady państwa, w d. 29 sierpnia Najwyżej rozkazać raczył: Dla specjalnego poznania polowej chirurgji wojskowej delegować do akademji medyczno-chirurgicznej 25 lekarzy wojskowych, na tych samych zasadach, na jakich przykomenderowani zostali 25 lekarzy, farmaceutów i weterynarzy do uniwersytetów i akademji, dla uzyskania wyższych stopni naukowych; przyczem, dla podania im ile można więcej środków do udoskonalenia się, urządzić wyłącznie dla nich po dwa razy na tydzień prywatne lekcje kliniki chirurgicznej i chirurgji operacyjnej, z egzercycjami jak można częstemi w anatomji chirurgicznej i topograficznej, przykładania bandaży chirurgicznych i użycia machin. *(Gon. Urzęd.)*

Nominacje dworskie. — Przez Najwyższy rozkaz do kantoru dworu, z dnia 30 sierpnia, marszałek szlachty powiatu nowogrodsiewierskiego i prezes tamecznego urzędu ziemskiego, dymisjonowany sztab-rotmistrz gwardji *Sudienko* i urzędnik do szczególnych poleceń przy jenerał-gubernatorze noworosyjskim i besarabskim, sekretarz gubernjalny *Bagowut*, mianowani zostali kamerjunkrami dworu Jego Cesarskiej Mości.

Postanowienie oddzielnego komitetu, o uczniach różnych zakładów naukowych, Najwyżej zatwierdzone 8-go czerwca 1869 r. — (Dokończenie). IX. Litografowanie lekcij i konspektów w uniwersytetach i akademji medycznej dozwala się tylko samym nauczycielom, z zastrzeżeniem, aby te litografowane pisma sprzedawane były narówni z drukowanemi książkami. Władzom specjalnych zakładów naukowych pozostawia się możność zastosowania tego do tych zakładów, a ministrowi oświecenia publicznego, porozumienie się z ministrem spraw wewnętrznych względem sposobów dozorowania wykonywania powyższego przepisu w litografjach. X. Aby uczniowie nie tracili czasu, unikać, wedle możności, długich przerw między lekcjami, zwracając na to szczególną uwagę przy sporządzaniu rozkładu lekcij. Składać co miesiąc radom i konferencjom zakładów naukowych wykazy opuszczonych przez każdego z nauczycieli lekcij, i zamieszczać te wykazy w protokołach, jeżeli te są ogłaszane drukiem, a gdzie nie są ogłaszane, wzmiankować o tem w sprawozdaniach, składanych centralnym władzom. XI. Pozostawić najbliższej zwierzchności zakładów naukowych rozpoznanie kwestji: czy nie wypada większą część funduszów przeznaczonych na wsparcia i stypendje, obrócić na stypendja i nagrody uczniom zasługującym na to pod względem konduity i postępów, oddzieliwszy tylko pewną część na jednorazowe wsparcia w nadzwyczajnych wypadkach: choroby, nieprzewidzianej klęski i t. p. XII. Zalecić komu należy, aby przy uwalnianiu od opłaty, przedłużaniu terminu tejże, wyznaczaniu jednorazowego wsparcia i stypendjów, zwracana była najpilniejsza uwaga na postępy i konduitę uczni, i aby inspekcja starała się najdokładniej dowiadywać się czy proszący istotnie potrzebuje ulgi lub wsparcia. Przytem ściśle przestrzegać, aby napomnienia, nagany i inne ze strony inspekcji środki karne zapisywane były w osobnej księdze, i aby zaznaczenia te miały wpływ przy udzielaniu uczniom dobrodziejstw. XIII. Uczniów wydalających się z miasta bez dozwolenia zwierzchności, uwalniać z zakładu. Przepis ten nie ściąga się do krótkoczasowych w ciągu kursu szkolnego wycieczek za miasto. *Uwaga:* Objęte w art. III, VIII i XIII przepisy nie dotyczą postronnych czyli wolnych słuchaczy, dla których istnieją oddzielne postanowienia. XIV. W wyjaśnieniu ust. 2 Najwyżej zatwierdzonych 26 maja 1867 r. przepisów o dozorze nad uczniami, dodać, że w zawiadomieniach kogo należy o wykreślonych lub wydalonych z wyższych i średnich zakładów naukowych, mają być dokładnie oznaczane powody wykreślenia lub wydalenia. W tych zawiadomieniach, oprócz stanu, imienia i nazwiska, należy wymieniać datę urodzenia wydalonego lub wykreślonego, oraz sposób wydalenia, jakiemu tenże uległ podług przepisów objętych w następującym artykule. XV. Pozostawiając w swej mocy niższe stopnie kary zakreślone w przepisach wyższych zakładów naukowych, ustanowić dla tych zakładów następujące wyższe stopnie kary: 1) Uwolnienie na rok, z prawem wejścia niezwłocznie do innego wyższego zakładu naukowego zewnątrz tego miasta, gdzie znajduje się zakład, z którego winowajca został wydalony. 2) Wydalenie na rok jeden, z zastrzeżeniem, aby w ciągu jednego roku nie był przyjmowany ani do tego zakładu z którego został wydalony, ani do żadnego innego. 3) Wydalenie na dwa lata, z zastrzeżeniem, aby w ciągu dwóch lat nie był przyjmowany ani do tego zakładu z którego został wydalony, ani do żadnego innego. 4) Wykreślenie z wyższego zakładu naukowego, z zastrzeżeniem, aby w ciągu trzech lat nie był przyjmowany do innych zakładów naukowych, a przytem nieinaczej jak pod odpowiedzialnością zwierzchności tego zakładu, który zdecyduje się przyjąć wykreślonego, i z dozwolenia głównego zarządu tego wydziału, do którego zakład ten należy. Dla stypendystów i używających innych dobrodziejstw, za stopień kary samoistnej lub wyznaczonej łącznie z innymi, mogą służyć pozbawienie lub zmniejszenie stypendjów, wsparć i dobrodziejstw. XVI. *Pozostawić w swej mocy wszelkie obowiązujące przepisy dla uczniów, niezniesione lub niezmienione przez powyższe*, a postanowienia Najwyżej zatwierdzone 26 maja 1867 r. o dozorze nad uczniami pozostawić władzom różnych zakładów naukowych, jeżeli uznają tego potrzebę, włączyć do przepisów, wydanych uczniom dla zastosowania się, z wyjątkiem ustępów 3 i 6 pomienionych przepisów z r. 1867. XVII. Powyższę postanowienia zakomunikować do wiadomości władzom i tych wyższych zakładów naukowych, które nie były reprezentowane w komisji. W końcu komitet postanowił wyjednać Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie na wykonanie tych przepisów. — Najjaśniejszy Pan na złożonym sobie przez ministra oświecenia publicznego protokule komitetu, raczył 8 czerwca własnoręcznie napisać: „Wykonać.“

Główne zasady obowiązujących przepisów dyscyplinarnych dla uczni wyższych zakładów naukowych. 1) Studenci uważają się jako oddzielni słuchacze zakładu naukowego, a przeto nie może być dozwalany żaden czyn ich, mający charakter korporacyjny; na tej zasadzie nie dozwala się podawanie adresów, przysyłanie tak zwanych deputatów, wystawianie w imieniu uczni jakichkolwiekbądź ogłoszeń. 2) Od wszystkich słuchaczy zakładu naukowego wymagane jest zachowanie przyzwoitości i nie dozwala się wyrażanie pochwały lub nagany na lekcjach. 3) Gmachy zakładu naukowego przeznaczone są wyłącznie dla wykładania nauk, słuchania lekcij i w ogólności dla zatrudnień naukowych; tak w czasie przeznaczonym na lekcje, jako też wolnym od lekcij, w gmachu zakładu naukowego, ani na podwórzach i w ogrodach jego, nie dozwala się żadnych zebrań lub schadzek, przedstawień tetralnych, koncertów i t. p. Również nie powinny być dozwalane w gmachach zakładu naukowego żadne obce mu urządzenia, niebędące w zawiadywaniu zwierzchności szkolnej, jako to: oddzielne bibljoteki studenckie, czytelnie, kasy pomocnicze czyli pożyczkowe. 4) Uczniowie obowiązani są do posłuszeństwa zwierzchności szkolnej i do zachowywania w jej gmachach i zakładach porządku ustanowionego oddzielnemi dla uczni przepisami. 5) Po za domami i zakładami szkolnemi uczniowie ulegają ogólnym przepisom policyjnym, lecz poddanie dozorowi ogólnej policji nie zwalnia uczni od posłuszeństwa zwierzchności szkolnej i po za domami zakładów naukowych. Policja, wykonywając wedle prawa wszelkie zawisłe od niej środki dozorowania uczni zewnątrz zakładu, obowiązana zawiadamiać zwierzchność szkolną o przestępstwach uczni spełnianych po za zakładem i w ogólności o wszelkich czynach podających w wątpliwość moralne i polityczne ich usposobienie, a zwierczhność szkolna obowiązana jest dopełniać toż samo względem policji, w miarę odbieranych wiadomości. 6) Dla uchylenia straty czasu przeznaczonego na lekcje, nie wolno jest uczniom urządzać koncerta, widowiska, odczyty i inne publiczne zgromadzenia; innym zaś osobom, pragnącym okazać pomoc niedostatnim uczniom, udzielane być mają przez właściwą władzę na to pozwolenia i upoważnienia do ogłoszeń, nie inaczej wszakże jak za zgodą zwierzchności szkolnej; otrzymane tym sposobem na rzecz niedostatnich uczni pieniądze mają być przesyłane zwierzchności szkolnej, jako bliżej znającej istotnie potrzebujących i zasługujących wsparcia. *(Gon. Urzęd.)*

Ułaskawienie. — Na mocy Najwyższej konfirmacji, podanej do wiadomości rządzącego senatu 22 czerwca 1867 roku, były naczelnik 4-ch ostatnich okręgów osad wojskowych noworosyjskich, dymisjonowany jenerał - major Borowitinow skazany został za różne bezprawia na wykreślenie ze służby, przy pozbawieniu rang, orderów i znaków honorowych. Obecnie Najjaśniejszy Pan, na wstawienie się dowodzącego wojskami okręgu wojennego charkowskiego, Najłaskawiej polecić raczył, powrócić Borowitinowi stopień jenerał-majora, bez orderów i prawa wejścia napowrót do służby. *(Gon. Urzęd.)*

Wprowadzenie ustawy. — W Nr. 200 *Gon. Urzęd.* ogłoszone jest postanowienie o wprowadzeniu w wykonanie ustawy wojskowo-sądowej w wojskach okręgów wojennych wileńskiego i kijowskiego, Najwyżej zatwierdzonej w Liwadji, 3 września 1869 r.

Dokończenie Postanowienia Namiestnika w Królestwie Polskiem o pensjach emerytalnych i dodatkach do nich)*

104) Jakóbowi *Radomińskiemu*, b. Nadzorcy Więzienia w Sandomierzu, za 32-letnią służbę rs. 225, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

105) Radcy Honorowemu Janowi *Samborskiemu*, b. Burmistrzowi m. Przysuchy, za 35-letnią służbę rs. 281 kop. 25, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

106) Annie-Aleksandrze-Wincencie z Zawadzkich *Dufrene*, wdowie po Ignacym Dufrene, spadłym z etatu Rachmistrzu Rządu Gubernialnego Radomskiego, za 23 letnią służbę jej męża rs. 27, z funduszów Skarbowych.

107) Michałowi *Sokołowskiemu*, b. Strzelcowi w leśnictwie Szydłowiec, za 36-letnią służbę rs. 20 kop. 25, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

108) Kazimierzowi *Wrotniak*, b. Strzelcowi w leśnictwie Przedbórz, za 30-letnią służbę rs. 15, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

109) Radcy Honorowemu, Adamowi *Goreckiemu*, b. Poborcy Kasy Powiatu Stopnickiego, za 35-letnią służbę

*) Patrz *Dzien. Warsz. Nr.* 205, 206, 207.

— Nie wiem.

— W każdym razie dowiemy się od niego gdzie je podział—rzekł Andrzej—Pójdź panie Gastonie!

Skoro tylko wyszli na ulicę, malarz wziął pod ramię zdechlaczka i pobiegł z nim krokiem gimnastycznym w kierunku ulicy Grammont, mówiąc:

— Nie myślę zostawić Verminetowi czasu do uprzedzenia Van Klopena—muszę wpaść do krawca jak bomba.

XXIV.

Gdyby Andrzej znał był lepiej van Klopena, byłby wiedział, że nie łatwo wpaść do niego jak bomba...

Ukryty w swojem sanktuarjum — ten człowiek poważny, wyrocznia mody—otaczał się ścisłą strażą. Zdarzało się czasem, że kobiety dostawały się wprost do niego, bez oczekiwania w audjencjonalnej sali—lecz mężczyznom nie udawało się to nigdy. Bo czyliż można było odgadnąć, czy pomiędzy tymi panami nie ukrywał się czasem mąż rozgniewany... który mógł spotkać nagle żonę zakupującą amplety tualetowe na rachunek, który zapłacić przyjdzie...

Tak więc, niepodobna było dostać się wprost do gabinetu sławnego krawca.

Doświadczyli tego Andrzej i Gaston, gdy przybywszy, cali w potach, do przedpokoju, otoczeni zostali przez tłum lokai w bogatej liberji, którzy oświadczyli stanowczo, że pan i władca tego świetnego zakładu, nie przyjmuje w tej chwili.

— Mamy interes bardzo ważny i bardzo pilny, rzekł Andrzej.

— Lecz pryncypał nasz jest zajęty obecnie.

Ani prożby, ani groźby, ani nawet bilet stu frankowy ofiarowany zgrabnie, nie mogły przełamać oporu służby.

Była chwila, że Andrzej chciał już odepchnąć tę całą hałastrę i wejść do krawca przebojem, lecz przypomniał sobie, że raz już przed chwilą źle wyszedł na gwałtowności z Verminetem i postanowił poddać się smutnej konieczności.

Udał się więc za Gastonem do owego sławnego salonu oczekiwania, który Van Klopen nazywał swoim „czyścem”.

Widok tego salonu zadziwił Andrzeja, chociaż zostając pod wpływem ciężkiego strapienia, nietyle zważał na owe sławne portrety kostjumów i sukien zawieszone na ścianach.

— Podczas gdy będziemy tu czekać i gapić się na te głupstwa, pomyślał — szanowny dyrektor towarzystwa wypłat wzajemnych, będzie miał dość czasu do uprzedzenia swojego łotra wspólnika i wszystko będzie stracone!

Jednakże mógł mieć nadzieje, że niedługo poczekają na posłuchanie, gdyż szczęśliwym trafem kilka dam tylko zastali oczekujących swojej kolei.

Wszystkie one za wejściem dwóch przybyszów, odwróciły się ku nim—wyjąwszy jednej, która siedziała w framudze okna i patrząc przez nie, bębniła lekko paluszkami po szybie.

Właśnie obojętność tej damy ściągnęła na nią uwagę Andrzeja i z ogromnem zadziwieniem poznał w niej panią Bois-d'Ardon.

— Jakto? pomyślał oburzony: Wice-hrabina tu u tego łotra który niedawno wyrządził jej taką zniewagę w jej domu!.. No, teraz nie wierzę panu de Breulh, który mówił, że ta kobieta pod lekkim charakterem ukrywa serce szlachetne i że nam będzie wiernym i użytecznym sprzymierzeńcem.

Przez ten czas zdechlaczek, przybierał rozmaite pozy czując że piękne oczy tylu kobiet zwrócone są na niego.

— Muszę ją zawstydzić, pomyślał Andrzej — i nie zastanawiając się dłużej, nie myśląc o tem, że może narazić lub skompromitować wice-hrabinę, przeszedł salon i zbliżył się ku niej.

Widząc ją wszakże zajętą ciągle wyglądaniem na ulicę—ozwał się z cicha:

— Pani wice-hrabino!

Odwróciła się szybko a spostrzegłszy Andrzeja nie mogła powściągnąć okrzyku oburzenia:

— Ach! to pan!

— Ja sam, pani... tu...

Spojrzenie towarzyszące tym wyrazom było tak wymowne, że pani de Bois d'Ardon zrozumiała jego znaczenie. Rumieniec wystąpił na jej twarz i szyję — powstała i pochylając się ku malarzowi rzekła: *(d. c. n.)*

rs. 562 kop. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

110) Maciejowi *Kędzierskiemu*, b. Policjantowi przy Magistracie m. Secemina, za 43-letnią wojskową i cywilną służbę rs. 35, a mianowicie: rs. 28 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, a rs. 7 w drodze łaski z funduszów Skarbowych.

111) Sekretarzowi Kolegjalnemu, Wojciechowi *Orzechowskiemu*, b. Burmistrzowi m. Koszyce, za 40-letnią służbę rsr. 375, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

112) Franciszkowi *Stefanowskiemu*, b. Buchalterowi Kasy Okręgowej w Janowie, za 26-letnią służbę, rs. 112 kop. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

113) Kornelji-Balbinie z Kopciów *Joung*, wdowie po Antonim Joung, Referencie do interesów Administracyjnych w Zarządzie Powiatowym Lubartowskim, za 17-letnią służbę jej męża, w ciągu i z powodu której uległ ciężkiej i nieuleczonej chorobie obłąkania umysłu, rs. 37 kop. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

114) Emilji z Hagenmejstrów *Vorbrodt*, wdowie po Wilhelmie Vorbrodt, Pomocniku Referenta Wydziału Ubezpieczeń w Rządzie Gubernjalnym Siedleckim, oraz ich 6-gu dzieciom: Wincentemu - Fererjuszowi - Leonowi, Edwardowi-Kazimierzowi, Augustowi-Ludomirowi, Szymonowi-Karolowi, Marji-Zofji i Emilji-Henryce, za 35-letnią służbę ich męża i ojca, do pensji emerytalnej rs. 225, nadanej im już Postanowieniem Namiestnika z dnia 27 Grudnia (8 Stycznia) 1867/8 roku za lat 34, dodatek w ilości rs. 112 kop. 50 w drodze łaski z funduszów Skarbowych, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

115) Helenie z Burmanów *Maleszewskiej*, wdowie po Józefie Maleszewskim, Inżenierze - Budowniczym Powiatu Sierpeckiego, za 40-letnią służbę jej męża, do pensji emerytalnej rs. 168 kop. 75, nadanej jej już Postanowieniem Namiestnika z dnia 28 Lipca (9 Sierpnia) 1868 r. za lat 37, dodatek w ilości rs. 56 kop. 25, w drodze łaski, z funduszów Skarbowych.

116) Aureljanowi - Paulinowi *Garlińskiemu*, b. Archiwiście ogólnemu Rządu Gubernjalnego Płockiego, za 34 letnią służbę rs. 300, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

117) Wincentemu *Makowskiemu*, b. Radnemu Magistratu miasta Płocka, za 31-letnią służbę rs. 300, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

118) Antoniemu *Wolińskiemu*, b. Burmistrzowi miasta Mławy, za 32-letnią służbę rs. 225, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

119) Leonowi *Dowgiełło*, b. Referentowi do interesów policyjnych w biurze Naczelnika Powiatu Mławskiego, za 27-letnią służbę rs. 137 kop. 50, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

120) Radcy Honorowemu, Wilhelmowi-Augustowi *Krokowskiemu*, b. Radcy Wydziału Wojskowo-Policyjnego w Rządzie Gubernjalnym Płockim, za 35-letnią służbę rsr. 900 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

121) Asesorowi Kolegjalnemu Tomaszowi *Pokrzywnickiemu*, spadłemu z etatu Kontrolerowi Powiatowemu Okręgu Lipnowskiego, za 33-letnią służbę rs. 375, z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, oraz z tytułu spadnięcia z etatu rs. 150, z funduszów Skarbowych.

122) Radcy Honorowemu, Paschalisowi *Bogusławskiemu*, b. Podleśnemu w Leśnictwie Brok, za 33-letnią służbę rs. 100 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

123) Wawrzyńcowi *Kowalskiemu*, b. Archiwiście-Ekspedytorowi i Dziennikarzowi w biurze Naczelnika Powiatu Kalwaryjskiego, za 40-letnią służbę, rs. 480 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

124) Katarzynie-Bronisławie z Lewandowskich *Sągayło*, wdowie po Aleksandrze Sągayło, Radnym Kasjerze przy Magistracie m. Kalwarji, oraz ich 3-gu dzieciom: Władysławowi-Konstantemu, Helenie i Kamilli-Marji, za 23-letnią służbę ich męża i ojca, rs. 50 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego, w połowie dla wdowy, w połowie dla dzieci.

125) Radcy Honorowemu, Edwardowi *Gutzejt*, b. Archiwiście-Dziennikarzowi i Ekspedytorowi Zarządu Powiatowego Suwałkskiego, za 25-letnią służbę, rsr. 131 kop. 25 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

126) Asesorowi Kolegjalnemu, Edwardowi *Trautsott*, b. Asesorowi Wydziału Ubezpieczeń w Rządzie Gubernjalnym Suwałkskim, za 32-letnią służbę, rs. 550 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

127) Józefowi *Swirskiemu*, spadłemu z etatu Rachmistrzowi Sekcji Skarbowej w b. Rządzie Gubernjalnym Augustowskim, za 23-letnią służbę, rs. 90 z funduszów Skarbowych.

128) Franciszkowi *Jordanowi*, b. Strażnikowi przy więzieniu detencyjnem w Suwałkach, za 23-letnią służbę, w ciągu i z powodu której uległ ciężkiej i nieuleczonej chorobie oczu, rs. 24 z funduszów Stowarzyszenia Emerytalnego.

Artykuł 2. Wypłata pensij i dodatków w artykule poprzedzającym wyszczególnionych, zarządzoną być ma stosownie do przepisów zawartych w Ustawach i Postanowieniach na wstępie powołanych.

Artykuł 3. Wykonanie niniejszego Postanowienia, Zarządowi Finansowemu w Królestwie i Władzom do których to należy, poleca się.

w Warszawie, d. 29 Lipca (11 Sierpnia) 1869 r.

Namiestnik,

Jenerał-Feldmarszałek (podpisano) Hr. *Berg*.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 12 (24) Września r. b., w ilości rsr. 4,237 kop. 73, Hortenzji *Małachowskiej*, właścicielce miasta Białaczew, położonego w Gubernji Radomskiej, Powiecie Opoczyńskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rsr. 197 kop. 33 1/3, Amalji *Goraczko*, właścicielce wsi Nowa-wieś, położonej w Gubernji Suwzłkskiej, Powiecie Suwałkskim, Gminie Wólka, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Suwałkskiej, celem wypłaty komu należy;—w ilości rs. 9,370 k. 40, Paulinie Hr. *Wielopolskiej*, właścicielce miasta Pinczowa, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 130 kop. 17, Władysławowi *Glazdowskiemu*, właścicielowi dóbr Dulsk, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Sokołów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 15, Domowi Przytułku miasta Szczebrzeszyna, z części tegoż miasta, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Zamostskim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego;— w ilości rsr. 3,284 kop. 87, na korzyść miasta Dombe, za część miasta Dombe, położonego w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kolskim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 107 kop. 80, Kasie miasta Dobrzynia nad Wisłą, z części tegoż miasta, położonego w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rsr. 7,438 kop. 56, *Kleszczyńskim*, właścicielom miasta Działoszyce, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Pinczowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy.

Pocztamt Warszawski nadesłał nam następujący wykaz listów pieniężnych i rekomendowanych, zwróconych do Warszawy, z powodu niewynalezienia adresantów, od 1 do 15 września 1869 roku: Z Marjampola, do Rosimowicza rsr. 2; z Kronsztadu, do Zigelberga rsr. 2; Z Igumenia, do Księdza Proboszcza rsr. 1; Z Simbirska, do Kobylińskiego rekomendowany.

W rozkazie p. o. Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej zamieszczono: Dostrzegać się daje, że tutejsi bryftregerzy używani do roznoszenia po mieście listów i gazet przy wykonywaniu poruczonych sobie zleceń, bardzo często zatrzymują się przed sklepami dla własnej przyjemności, wstępują do szynków i traktjerni i tym sposobem odrywając się od właściwych sobie obowiązków, opóźniają doręczenie w czasie właściwym powierzonej korespondencji. Mając na względzie całość interesu pocztowego i w celu uniknienia słusznych skarg i wyrzekań publiczności na późne doręczanie korespondencij a częstokroć i na zupełne onej zatracenie, zgodnie z odezwą zarządzającego częścią pocztową gubernji warszawskiej z d. 12 września roku bieżącego za Nr. 6323, polecam komisarzom cyrkułowym zalecić wszystkim naznaczanym na służbę uczastkowym naczelnikom i stójkowym, ażeby za dostrzeżeniem bryftregierów zaniedbujących akuratnego wykonywania swych czynności, przypominali im ich obowiązki, o tych zaś bryftregierach, którzy nie będą zwracać uwagi na napomnienia, natychmiast donosić mnie dla zakomunikowania zarządzającemu częścią pocztową gubernji warszawskiej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

20 Września (2 Października).

W Wiedniu utrzymywano, że kanclerz hr. Beust, obok porozumienia z Prusami, myśli także i o porozumieniu się z stolicą apostolską. W naradach z hr. Trautmannsdorf, posłem austrjackim w Rzymie, który po bardzo długim urlopie wraca na swe stanowisko, według *Pesther. Cor.* miał on wynurzyć zdanie, iż porozumienie z stolicą apostolską uważa za bardzo pożądane i chętnie pracowałby nad niem, gdyby w Rzymie okazano gotowość uznania faktów spełnionych. Dalej miał zapewnić, że gabinet nie weźmie inicjatywy w zniesieniu konkordatu, ale gdyby, co jest przewidywanem, podobny wniosek wyszedł z rady państwa, gabinet nie byłby w stanie stawiać mu oporu. Przynajmniej druga część tego doniesienia może być uważana za nieprawdopodobną, gdyż jeżeli trudno jest uzyskać od stolicy apostolskiej uznania faktów spełnionych, to tembardziej niezgodnemby było ze zwyczajami dyplomatycznemi zawiadamiać ją naprzód, o projektach, które nawet nie zostały jeszcze ujawnione.

Dzienniki niemieckie donosiły niedawno, że hr. Bismarck wkrótce powróci z Varzin do Berlina i obejmie swe obowiązki. Wbrew tym doniesieniom, *Patrie* zapewnia, że lekarze zalecili temu mężowi stanu przepędzenie zimy w południowym klimacie, i w tym celu nabył on od księcia Monaco zamek Menton (zapewne Mentone nad zatoką genueńską, w księztwie Monaco), który w tych czasach ma objąć w posiadanie, i w którym ma przepędzić zimę.

Kwestja tronowa jest obecnie w Hiszpanji na pierwszem miejscu i dla tego list króla portugalskiego do margrabiego Loulé, który wczoraj podaliśmy w dzienniku, wzbudził liczne komentarze w Madrycie i Lizbonie. Z powodu wyrażenia w tym liście, że niby w skutku kombinacji ułożonych w Paryżu, król portugalski miał abdykować koronę portugalską na rzecz swego syna, *Ajencja Havas* powiada, że rząd francuzki był zupełnie obcym wszelkim kombinacjom dotyczącym kwestji obsadzenia tronu hiszpańskiego, co do której od samego początku trzymał się polityki nieinterwencji. Wprawdzie i list króla portugalskiego nie przypisuje podobnych kombinacij rządowi francuzkiemu, ale tylko uwydatnia, że niektóre dzienniki uporczywie o takich kombinacjach donosiły.

W Anglji już naprzód zajmują się rozstrzygnięciem kwestji agraryjnej w Irlandji, co ma być zadaniem następnej, przyszłorocznej sesji angielskiego parlamentu. I tak jeneralny dyrektor poczt margrabia Hartington, na publicznem zgromadzeniu w Lismore, oświadczył iż przy rozstrzygnięciu tej kwestji należy mieć na względzie nietyle słuszne żądania dzierżawców, ile stronę jej prawną, to jest nabyte prawa dziedziców. Wszelako margrabia Hartington dodał, iż wynurza tylko swój osobisty pogląd, a obowiązki jego w gabinecie nie mają żadnej styczności z tą sprawą.

Według doniesień z Konstantynopola, Sadyk-pasza minister skarbu został usunięty z gabinetu, za to niby, że opierał się wydać sułtanowi dość znacznej sumy na osobiste jego wydatki. Na jego miejsce powołany został minister spraw wewnętrznych Mehmet-Rudżi-pasza, który sprawując poprzednio obowiązki ministra skarbu, okazywał się powolniejszym żądaniom sułtana.

Telegramy

Dziennika Warszawskiego.

Drezno, *1 października (19 września)*. Na posiedzeniu izby pierwszej, prezes w mowie zagajającej powiedział: Chcemy żyć w zgodzie z naszymi sąsiadami, ale chcemy być wolni i niezalażni w własnym domu; próg naszego domu jest granicą naszego prawa; dotąd tylko a nie dalej.

(Correspondenz Büreau).

Wiadomości telegraficzne.

* *Odesa, 16 (28) września.* Dzisiejsze kursa weksli z terminem trzymiesięcznym były następujące: na Londyn 8 rs. 8 1/2 kop. za 1 funt szter., na Marsylję 311 1/2 centymów za 1 rs. Akcje towarzystwa oświetlenia gazem 175 rs. (*Wiest'*).

* *Wilno, 17 (29) września.* Najwyżej rozkazano zlać mińską djecezję rzymsko katolicką z wileńską, a kościół katedralny w Mińsku przekształcić na cerkiew prawosławną parafjalną. (*Tamże*).

* *Praga, 29 (17) września.* Przy dzisiejszych wyborach w Starem mieście odnieśli zwycięztwo czesi większością 130 głosów, gdyż wielu izraelitów, bojąc się pogróżek, wstrzymało się od wyborów. Po ogłoszeniu rezultatu wyborów powstała ogromna radość na wszystkich ulicach ze strony partji czeskiej, wydawano nieprzyjazne okrzyki, śpiewano ubliżające pieśni, ogromne zbiegowiska ludzi spowodowały wystąpienie wojska z bronią. Silne patrole usiłowały rozproszyć zebrane tłumy. Z obywatelskiej resursy czeskiej odezwały się okrzyki „slawa". Palacki miał mowę do zgromadzonego ludu. Wybory w Smichowie wypadły również na korzyść czechów. Większość wynosiła 34 głosy. Przy dzisiejszych wyborach większych właścicieli ziemskich, wybrani zostali hr. Poetling i p. Bohusz, obaj ze stronnictwa konstytucyjnego. Cesarz Franciszek-Józef głosował przez pełnomocnika, księcia Colloredo-Mannsfeld, za kandydatami wiernymi konstytucji. Przy jutrzejszem otwarciu sejmu prowincjonalnego nie odprawi mszy jak zwykle arcybiskup Schwarzenberg, ale wierny konstytucji proboszcz dr. Czeszik. (*Cor. B.*)

* *Paryż, 29 (17) września. Ajencja Havas* donosi: Podług telegramów z Madrytu i Lizbony, pisma tameczne zastanawiają się wielce nad listem króla portugalskiego do księcia Loulé. Ze źródła wiarogodnego zapewniają, że rząd francuzki jest całkiem obcy kombinacjom, o których król wspomina. Rząd francuzki trwa w polityce nieinterwencji, którą dotąd przestrzegał. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 30 (18) września.* Minister spraw wewnętrznych Forcade de la Roquette wrócił z podróży i objął na nowo swe obowiązki. (*Tamże.*)

* *Madryt, 30 (18) września.* Zapewniają, że mianowana została komisja złożona z 15 deputowanych, która ma wziąść pod rozwagę kwestję kandydatury do tronu. (*Tamże.*)

* *Berlin, 29 (17) września.* Ministerjalna *Provinzial-Correspondenz* pisze: Książę następca tronu pruskiego złoży dworowi wiedeńskiemu wizytę na skutek zaproszenia ze strony cesarza, ażeby zajął mieszkanie w zamku cesarskim. We Włoszech książę wsiądzie na statek *Hertha*; towarzyszyć mu będzie na wschód znaczna eskadra północno-niemiecka. Po kilkodniowym pobycie w Konstantynopolu, książę uda się przez Azję mniejszą i Palestynę na otwarcie kanału suezkiego. Nieobecność jego potrwa dwa miesiące. Małżonka księcia następcy tronu zabawi przez ten czas we Francji południowej i w Szwajcarji francuzkiej.—Hr. Bismarck nie wróci do Berlina na czas otwarcia sejmu. (*Tamże*).

* *Berlin, 29 (17) września. Correspondance de Berlin* donosi, że książę następca tronu odjedzie w d. 3 października do Budy, zkąd uda się do Wiednia dla złożenia wizyty cesarzowi austrjackiemu. (*Cor. Hav. Bul.*)

* *Londyn, 30 (18) września.* Gazety tutejsze ogłaszają następujący telegram z Nowego Jorku, z daty wczorajszej: Kurs złota nie został jeszcze dotąd uregulowany, sprawa ta w ogólności nie jest uporządkowaną i na targu pieniężnym panuje niespokojność gorączkowa. Niektóre wielkie domy handlowe zawiesiły swe wypłaty i ogłoszono już kilka bankructw. (*Wolffs T. B.*)

* *Suez, 28 (16) września.* Tamy, które uregulowały napływ wód do jezior słonych, zostały usunięte. Poziom został ustalony na całej rozciągłości kanału. Parostatek, mający p. Lesseps'a na swym pokładzie, odbył w ciągu 15 godzin podróż wzdłuż całego kanału bezpośrednio i bez przeszkód. (*Tamże.*)

---

* (Ekstrakt Liebiga jako środek leczniczy). Otrzymaliśmy następujący artykulik: „W pewnej tutejszej niezamożnej rodzinie woźnego B., 2-letnie dziecko cierpiało na katar w żołądku i kiszkach przez kilka miesięcy i pomimo używanych różnych środków lekarskich chudło i widocznie dogorywało. Nakoniec jeden z lekarzy zalecił ekstrakt mięsny Liebiga, który w tym wypadku sprawił prawie cud. Nie przeszło tygodnia, a dziecko zaczęło odżywać, a po trzech tygodniach powróciło całkiem do zdrowia. Fakt ten wykazuje niewątpliwy pożytek i dobroczynne działanie wspomnionego ekstraktu.—*G.*"

* (Zarząd stowarzyszenia spożywczego „Merkury") potrzebuje zakupić znaczną ilość kartofli i kapusty. Jeśliby zatem panowie rolnicy, posiadający wyżej rzeczone ziemiopłody, życzyli sobie wejść z stowarzyszeniem w stosunki, zechcą swoje adresa, ceny, wykaz ile korcy lub kóp mają do sprzedania oraz próbki, zwłaszcza też kartofli, złożyć jak najrychlej w kantorze stowarzyszenia przy ulicy Podwal N° 17, gdzie w tym interesie osobiście porozumieć się można w godzinach między 4-ą a 7-ą po południu.

* (Kronika pożarów). Według wiadomości otrzymanych z 10 gubernij tutejszego kraju za drugą połowę lipca wynikły znaczniejsze pożary w następujących miejscach: 1) *W gubernji warszawskiej:* D. 6 (18) lipca, we wsi Krzewepniu (w pow. gostyńskim), spaliły się zabudowania gospodarcze, narzędzia rolnicze, słoma i siano, zaasekurowane na rsr. 3,100.—D. 16 (28) lipca w gminie Falentach (w powiecie warszawskim), spalił się 1 mórg lasu; strata jeszcze nie obliczona.—D. 21 lipca (2 sierpnia) we wsi Serokach (w powiecie sochaczewskim), spaliły się zabudowania z ruchomościami i 300 sztuk owiec; strata wynosi około 12,625 rsr. 2) *W gubernji petrokowskiej:* D. 21 lipca (2 sierpnia) na kolonji Więczynie (w powiecie łodzińskim), spalił się dom i stodoła zaasekurowane na 450 rsr. i znajdujące się w nich gospodarcze sprzęty oszacowane na 643 rsr. Przytem zabici zostali od uderzenia piorunu: kolonista Jon Tepierer 36 lat, syn jego Wilchelm 11 lat i służący ich August Beszker 16 lat liczący. 3) *W gubernji kaliszskiej*: D. 21 lipca (2 sierpnia) we wsi Radoszewicach (w powiecie łęczyckim), od uderzenia piorunu spaliło się: murowany spichrz zaasekurowany na rsr. 1,010, niewymłócone jeszcze zboże zaasekurowane na rsr. 2,260, młockarnia, wół i trzy bryki. — W tymże dniu we wsi Sługocinie (w powiecie konińskim), z tejże samej przyczyny spaliły się: dwa domy, zboże nie młócone i 10 sztuk bydła; strata wynosi około 1,193 rsr. 4) *W gubernji kieleckiej:* D. 15 (27) lipca we wsi Kalinie-Wielkiej (w powiecie miechowskim), spaliła się drewniana stodoła zaasekurowana na rsr. 20; w stodole tej znaleziono zwłoki spalone niewiadomego człowieka, który, jak wypada się domyślać, był przyczyną pożaru. 5) *W gubernji radomskiej:* D. 25 czerwca (7 lipca) we wsi Dębno (w pow. opatowskim), spaliły się od piorunu 4 stodoły zaasekurowane na rsr. 790. — D. 16 (28) lipca, w lesie należącym do wsi Borowa (w powiecie końskim), spaliło się 500 sążni niezaasekurowanego wyrąbanego drzewa, oszacowanego na rsr. 600. 6) *W gubernji lubelskiej:* D. 24 lipca (5 sierpnia) w mieście Horodle (w pow. hrubieszowskim), spaliło się 9 domów drewnianych z przybudowaniami oszacowanemi na 1,905 rsr. 7) *W gubernji siedleckiej:* D. 10 (22) lipca we wsi Worsach (w pow. radińskim), spaliły się trzy domy włościańskie z przybudowaniami i ruchomościami oszacowanemi na rsr. 245. 8) *W gubernji płockiej:* D. 5 (17) lipca na osadzie Brodach (w pow. płońskim), spalił się zamieszkały drewniany dom skarbowy, wraz z gospodarczemi budynkami; przyczem mieszkający w tym domu podleśny Grodzicki, poniósł straty na rsr. 1640. — D. 10 (22) lipca we wsi Duczyminie (w pow. prasnyszskim), spaliła się stodoła drewniana, wraz ze znajdującemi się w niej przedmiotami, zaasekurowana na rsr. 1,600.—D. 25 lipca (7 sierpnia) we wsi Porębie-Karwaczskim, spalił się dom nie zaasekurowany. Do winy w podpaleniu przyznali się nieletni synowie włościańscy: Józef Dąbrowski lat 15 i Heliodor Radomski lat 10, którzy też zostali zaaresztowani. 9) *W gubernji łomżyńskiej:* D. 18 (30) lipca we wsi Czyżewie-Chrapkach (w pow. ostrowskim), spaliło się 5 stodół i 4 chlewy; strata dochodzi ho rsr. 1,115. 10) *W gubernji suwałkskiej:* D. 15 (27) lipca na posadzie Kibartach (w pow. wyłkowyszskim), spalił się dom należący do towarzystwa rosyjskich kolei żelaznych, zaasekurowany na rsr. 4,970, w którym mieścił się warsztat stolarski, kuźnia i ślusarnia, prócz tego wiele innych rzeczy niezaasekurowanych jako to: 16 wagonów i platforma, składy oliwy, sadła, spirytusu i farby; strata poniesiona przez towarzystwo wynosi około rsr. 100,000.—D. 21 lipca (2 sierpnia) we wsi Raczkach (w pow. augustowskim), spaliło się 2 domy, stodoły, chlewy, stajnia i iune zabudowania na sumę rsr. 1,620; pożar ten wyniknął skutkiem podpalenia, o dokonanie którego podejrzaną jest starozakonna Chaja, która oddana została pod sąd. Ogólna cyfra pożarów 55 (w Warszawie 3, w gubernjach: warszawskiej 10, petrokowskiej 5, kaliszskiej 6, kieleckiej 3, radomskiej 4, lubelskiej 3, siedleckiej 2, płockiej 5, łomżyńskiej 9, suwałkskiej 5, wynikłych w 2-ej połowie lipca. Powstały one poczęści przez nieostrożność, poczęści z przyczyn nieznanych. Lecz w tej liczbie zawiera się 7 podpaleń umyślnych, a 17 od udarzenia piorunu. Straty zrządzone przez pożary dochodzą do rsr. 153,825. Jednakowoż ta cyfra jest tylko przybliżona, ponieważ w jednych miejscach wykazane są straty zrządzone w przedmiotach tylko zaasekurowanych, w innych zaś i w niezaasekurowanych; w porównaniu zaś z pierwszą połową lipca, straty te są większe o 111,637 rsr.

* (Sprawa kryminalna). W dniu 7 (19) marca r. b., jeden ze słowaków, powszechnie u nas węgrami zwanych, wędrowny handel kramarszczyzną prowadzących, Maciej Gruzman, na gruntach wsi Anopola pod Skierniewicami, wśród dnia białego w okropny sposób zamordowany został; w pobliżu jednak trupa znalezione z towarami pudło było nienaruszone, a z pieniędzy, jakie przy zabitym znajdować się były powinny, nic zgoła nie zabrano. Silnie podejrzany o spełnienie tej zbrodni Kacper Szymański, syn gospodarza w Anopolu, w przyszły poniedziałek, z prawem ustnego przymówienia się, w tutejszym sądzie kryminalnym sądzonym będzie. Sprawa ta, o ile ze śledztwa już wiadomo, ze względu poglądów prawnych i psychicznych na poszlaki, przyznania, świadectwa i okoliczności, oraz trudności orzeczenia mimo to winy, należy do nader rzadkich w kronice kryminalnych zbrodni. W imieniu urzędu publicznego wnioski czynić będzie podprok. królewski p. Piątkowski, magister prawa i administracji; obronę przedstawiać będzie licencjat prawa uniwersytetu paryzkiego, adwokat Wedeman. Φ.

* (**Kurjerek**). Dziś, już od rana, wszystko zapowiada, że i loterja fantowa w ogrodzie saskim i ostatnie w tym roku wyścigi konne wojskowych koni, na mokotowskiem polu, odbędą się wśród najpiękniejszej pogody, jaka zresztą przez cały ubiegający dziś tydzień, dopisywała Warszawie, i jaka, oby potrwała długo jeszcze ku pociesze licznych zwolenników spaceru! Nas, którzy osobiście przypisujemy wielkie barometryczne przymioty kogutom, zaniepokoiło dzisiejszego poranku, około wpół do 8-ej godziny, uporczywe i długie pianie tych ptaków, które zazwyczaj uprzedza i zwiastuje razem zmianę powietrza dość blizką. Życzymy jednak dzisiejszym kogutom, ażeby się ich wróżby nie spełniły i przepowiadamy za nich wszystkim warszawiankom, że na dzisiejszej loterji fantowej wygrają w każdym razie... albowiem ukażą swój gust wytworny w strojach, wdzięki wrodzone im prawie, a w dodatku, spełnią dobry uczynek.

— Dyrekcja teatrów tutejszych ogłosiła już abonament na tegoroczny sezon opery włoskiej. Dowiadujemy się z tego doniesienia, że sezon opery włoskiej rozpocznie się w dniu 28 przyszego grudnia i trwać będzie przez trzy miesiące; że w dwóch pierwszych śpiewać będą: primadony: Carlota i Barbara, siostry Marchisio i panna Benati—tenorzyści: pp. D'Azulla i Marin — baryton Rota i basista Delatorre—zaś w ostatnim miesiącu, pani Artôt i panna Benati, panowie Carion, Marin, Padilla i Bossi. W repertuarze tegorocznego sezonu trupa włoska zapowiada trzy nowe u nas opery: „Hrabiego Ory" Rossiniego, „Pardon de Ploermel" Meyerbeera i „Saffo" Pacini'ego. Abonament o dwóch tylko literach A. i B. składa się z 12-u przedstawień. Ceny zaś pozostają też same jak w roku przeszłym.

— W liczbie tutejszych zakładów mechanicznych, odznacza się doskonałością, dawniejszy bankowy, na Smolnej ulicy, który w ostatnich czasach przeszedł na własność znanej powszechnie firmy pp. Lilpop i Rau. Zakład ten zajmujący się jedynie budową wagonów, mostów i kotłów parowych, został przerobiony obecnie na taką skalę, że zdołał przyjąć obstalunek rządowy budowy 3,000 wagonów dla Cesarstwa. Rozumje się, że potrzeba było znakomitego powiększenia rozmiarów warsztatów i liczby robotników dla wykonania tak ogromnego obstalunku. Roboty już rozpoczęły się i w przeciągu lat pięciu wagony dostarczone będą w liczbie 600 corocznie.

— W stajniach jednej z części straży ogniowej tutejszej, zaprowadzone być mają sposobem próby, nowe podłogi, zamiast dotychczas używanych drewnianych. Będzie to rodzaj klepiska z gliny z domięszaniem innych jeszcze substancij w odpowiedniej ilości. Jeżeli podłogi te okażą się praktycznemi, to jest nie psującemi kopyt koniom — to podamy czytelnikom szczegółowy opis wchodzących do ich składu ingrediencij.

— Wczoraj w Alcazarze, żegnająca Warszawę trupa pani Lukatzy, dawała nadzwyczajne przedstawienie na dochód ubogich, zostających pod opieką warszawskiego towarzystwa dobroczynności. Cały ogród napełniony został publicznością, która z zapałem przyklaskiwała zacnemu uczynkowi tej sympatycznej trupy.

— Jesienna pora odbierając jedne, dostarcza nam drugich rozrywek—i tak, przejeżdżający tędy do Petersburga, głośny z zręczności prestidigitator amerykański, p. Francisco Kehry, urządza szereg przedstawień swoich w teatrzyku Kasino, osieroconem przez trupę p. Modzelewskiego. Widowiska te mają się rozpocząć z dniem jutrzejszym i dawane będą wieczorami, a odznaczą się głównie nader zręcznem ukazywaniem głowy mówiącej, choć pozbawionej reszty korpusu.

— W teatrze Rappo będziemy mieli widoki obrazów optycznych z astronomji. Obrazy te urządza p. Krasso.

— Onegdaj, około północy, przebiegł przez horyzont nad Warszawą świetny meteor, pozostawiwszy po sobie smugę elektrycznego światła. Kurjer Codzienny twierdzi, że zjawisko to ukazało się o

godzinie 11-ej minucie 17 w nocy, zaś Warszawski dowodzi, że się to stało na 20 minut przed dwunastą.—Widocznie więc, nie tylko zdania literackie i wiadomości podawane o wełnie i welocipedach, lecz nawet i zegary obydwóch kurjerów, różnią się między sobą!

— Za parę tygodni pp. Lewandowski i Kuhne, wznawiają swoje przeszłoroczne koncerta w resursie obywatelskiej, które miały tak wielkie i trwałe powodzenie; podobno skład orkiestry mający brać udział w tych koncertach powiększonym zostanie w tym roku.

— Balet „Flick et Flock", o którego próbach donosiliśmy, ukaże się niebawem na scenie.

— W początkach przyszłego miesiąca, jeden z przedsiębierców tutejszych zamierza otworzyć pralnię publiczną na obszerną skalę; jeżeli oprócz dobroci prania, które rozumie się na maszynach odbywać się będzie, przedsiębierca naznaczy ceny niskie, niewiele wyższe nad koszt prania w domu, to pralnia jego będzie miała ciągłe zatrudnienie.

— Dziewiąty numer „Muchy" hymorystycznej, wyszedł z druku.

— W przedsionku wystawy owoców drzewnych i jarzyn, urządzonej w Dorpacie przez 80 producentów, doktór Panck ustawił swoją znakomitą kolekcję takichże owoców i jarzyn, wyrobionych z wosku. Podobno zwiedzająca wystawę publiczność ciekawiej przygląda się sztucznym niż naturalnym owocom.

— Jedno z pism tutejszych donosi, że niejaka Barbara Szajkin, która dwukrotnie już odbyła pielgrzymkę do Jerozolimy, powróciwszy obecnie do Warszawy, przypomina się pamięci protektorów swoich, którzy ją zaopatrywali w środki na odbycie dwóch owych pielgrzymek, donosząc że obecnie zamierza odbyć znowu wędrówkę do Rzymu. Rozumie się, że podaje przytem swój adres dla życzących sobie przyczynić się do zasilenia jej na drogę. Szanując pobożne intencje pielgrzymki i jej zamiłowanie do odległych przechadzek, pytamy się jednak co Bogu albo ludziom przyjdzie z tego że ta osoba, zamiast siedzieć na miejscu i trudnić się czemś pożytecznem, zwiedza Jerozolimę i Rym o cudzym koszcie? Dziś, gdy upodobanie w podróżach tak wzrosło, wieluby znalazło się ochotników do odbywania pielgrzymek w podobnych warunkach.

— W Australji odkryto obecnie kilka zatok, obfitujących w perły. Gazety francuzkie donoszą o tem, twierdzą, że można tam na miejscu nabyć beczkę pereł za 25,000 franków. Wątpimy ażeby ju bilerowie warszawscy wybrali się na tak odległą wyprawę!

— Znowu teraz, korzystając z ciepła, uparci amatorowie kąpieli wiślanych używają tych, zbyt już może chłodzących ablucji! Nie radzimy jednak ogółowi warszawian naśladować tak śmiałych przywyknień—lepiej już, stosując się do pory kalendarzowej, kąpać się w wannach, zwłaszcza że w każdej części miasta znajdują się takowe — jako to: w hotelu Europejskim i Victorja, oraz najdawniejsze i najdogodniejsze, bo w środku najludniejszej części miasta, w domu pani Kister, przy ulicy Długiej będące. Zawsze to bezpieczniej chłodzić się w takich wannach, niż w Wiśle, której woda w tej porze, nie działa już dobroczynnie na zdrowie.

— W dniu onegdajszym, w piwnicy domu Nr. 1309, z niewiadomej dotąd przyczyny, zapalił się siennik, lecz ogień natychmiast przez żołnierzy straży ogniowej ugaszonym został bez żadnych następstw. Dochodzenie przyczyny ognia ze strony policji zarządzono.

— Na rogu ulicy Solec, nad samym brzegiem rzeki Wisły, niewiadomo przez kogo zapalone zostały wióry, lecz ogień natychmiast ugaszono. Policja śledzi winnego w celu ukarania, podług prawa.

— W cyrkule Jerozolimskim, w domu pod Nr. 1186, Katarzyna Stankowska, lat 41 wieku licząca, żona kowala, zchodząc w stanie pijanym ze schodów, spadła i stłukła sobie głowę nieszkodliwie. Stankowska pozostaje na kuracji w swojem mieszkaniu.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar	*wczoraj* rs. 1 kop. 20	*dziś* rs. 1 kop. 20.
Za frank	„ „ — „ 33	„ „ — „ 33.
Za złoty reń.	„ „ — „ 68	„ „ — „ 68.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Podróż Najdostojniejszych Osób). W uzupełnieniu wiadomości o pobycie w Kijowie Ich Cesarskich Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu, Wielkiej Księżny Cesarzewiczówny, oraz Książąt Piotra Jerzewicza i Aleksandra Piotrowicza Oldenburgskich, *Kijewlanin* podaje co następuje: Jego Cesarska Wysokość Książę Piotr Jerzewicz Oldenburgski raczyła wyjechać z Kijowa we środę, 10 (22) września, o godzinie 11 wieczorem, do stacji tymczasowej „Dniepr", zkąd wyruszył pociągiem drogi żelaznej kursko-kijowskiej. Właściciel dóbr gubernji kijowskiej, radca kolegjalny Korczakow-Siwicki, podczas pobytu Wielkiego Księcia Cesarzewicza i Wielkiej Księżny Cesarzewiczównej w mieście Kijowie, miał szczęście ofiarować Ich Cesarskim Wysokościom stolik i presse-papier zrobione z labradoru znajdującego się w majątku p. Korczakowa-Siwickiego. Ich Cesarskie Wysokości, przyjąwszy te przedmioty, raczyli podziękować za nie p. Korczakowowi-Siwickiemu i wynurzyć mu życzenie, ażeby dobywanie labradoru ruskiego szło pomyślnie i stało się nową gałęzią przemysłu ojczystego.

* (Deputacje). *Odes. Wiest.* donosi, że 2 (14) września, przedstawiały się Najjaśniejszemu Panu w Liwadji deputacje od miast gubernji taurydzkiej, oraz z okręgu miejskiego kiercz-jenikolskiego i z Rostwa nad Donem. Przedstawianie się miało miejsce pod gołem niebem, koło własnych apartamentów Jego Cesarskiej Mości. Najjaśniejszy Pan zaszczycił każdego z przedstawiających się kilkoma łaskawemi wyrazami. P. Iwanowowi, głowie miasta Symferopola, który powitał pobyt Najjaśniejszego Pana w „ulubionym przez Niego kraju", Jego Cesarska Mość raczył powiedzieć: „Rzeczywiście w „ulubionym kraju", i żałuję, że okoliczności nie pozwalają Mi zwiedzać częściej ten kraj." Deputację sewastopolską Najjaśniejszy Pan uradował wiadomością, że droga żelazna do Sewastopola przyjdzie niezawodnie do skutku.

* (Projekt). *Gołos* podaje pogłoskę, że w ministerstwie spraw wewnętrznych przygotowany jest projek oddzielenia gubernji witebskiej od północno-zachodniego jenerał-gubernatorstwa, i że wkrótce wprowadzony zostanie w wykonanie. Zasady tego projektu zastosowane są do tych, na jakich nastąpiło oddzielenie gubernji mohylewskiej, z niektóremi zmianami co do powiatów inflantskich.

* (Sprawa dróg żelaznych). *S. Pet. Wied.* donosiły, że budowa dróg żelaznych na Kaukazie oddaną została w entrepryzę p. Polakowowi. Pogłoskę tę gazeta *Diejatelnost'* uzupełnia niektóremi szczegółami. Zgodnie ze wstawieniem się Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnika kaukazkiego, oddaną została p. Polakowowi w entrepryzę budowa drogi żelaznej, podług dokonanych badań. od kolei rostowskiej, przez Władikaukaz, do Tyflisu. Do liczby warunków należy żądanie, ażeby ruch na tej drodze otwarty został w 1872 roku; do robót dane będą wojska okręgu kaukazkiego, na tychże zasadach, na jakich wojska używane były przy budowie drogi żelaznej odesko-bałckiej. — *S. Pet. Wied.* postawiły niedawno następujące pytanie: „Życzylibyśmy dowiedzieć się, o ile prawdziwą jest pogłoska, że p. Polakow nie może jakoby ukończyć drogi żelaznej jelecko-orłowskiej po cenie, po której podjął się jej budowy?" Obecnie zarząd drogi żelaznej jelecko-orłowskiej oświadcza w tejże gazecie, że pogłoska ta jest całkiem bezzasadną, że przeciwnie, p. Polakow kończy tę drogę po tej samej cenie, po której zobowiązał się wybudować ją, i że droga ta oddaną będzie w listopadzie roku bieżącego do użytku powszechnego.—Jeden z właścicieli ziemskich powiatu sumskiego, członek charkowskiego gubernialnego urzędu ziemskiego, p. Kondratiew, podług doniesienia gazety gubern. charkowskiej, zaniósł do ministra prośbę o pozwolenie wykonania badań w celu przeprowadzenia kolei żelaznej z Charkowa ra Sumy do jednego z punktów kolei kursko-kijowskiej. Można się spodziewać, że projekt tej bocznej gałęzi wkrótce będzie uskutecznieny; są bowiem osoby gotowe zawrzeć spółkę dla zebrania kapitału na budowę kolei sumskiej, skoro takowa zostanie zatwierdzoną.—Konstruktor kolei moskiewsko-smoleńskiej, p. Warszawski, po obejrzeniu wagonów obstalowanych dla tej kolei u pp. Kramera i Kletta, przybył do Paryża i udał się do zakładu pp. Sznejdera i Comp. w Crezeau, gdzie znajduje się obecnie p. Sznejder (prezes ciała prawodawczego), dla obejrzenia lokomotyw, zbudowanych w tym zakładzie dla pomienionej kolei. Niektóre z tych lokomotyw już wyprawione zostały do Smoleńska wraz z mechanikiem zakładu. (*Birż. Wied.*)

* (Główne wygrane). *Rus. Wied.* donoszą, że główne wygrane pięcio-procentowej pożyczki premjowej, w ciągnieniu 1-go września 1869 r. dostały się: 200,000 rs. wdowie kupca Birukowa, a 75,000 szlachciance Karpowej, która, jak słychać, posiada nieruchomy majątek w gubernji tulskiej.

* (Przyaresztowanie dzieła). W miesiącu listopadzie 1868 r. z rozporządzenia petersburgskiego komitetu cenzury przyaresztowane zostało wyszłe z drukarni p. Sztaufa dzieło pod tytułem: *Долгорукiе, Долгоруковы и Долгорукiе-Аргутинскiе*, pod redakcją księcia Wsiewołoda Dołgorukowa. Obecnie, pisze gazeta *Gołos*, uznano możność zdjęcia aresztu z tego dzieła, z wyjątkiem kilku pierwszych stronic przedmowy.

* (List ruskiego oficera). *Gołos* pisze: „Rok 1812, dzięki oryginalnemu romansowi hrabiego Tołstoja: „Wojna i pokój," i znacznym o niem uwagom zmarłego Norowa i księcia Wiaziemskiego, oraz polemice wznieconej w gazetach, odnowił się w pamięci ruskiej czytającej publiczności. Wiadomo, że T. Glinka opisywał wypadki z tamtego czasu w listach pisanych z pola bitwy, z biwaków, pod hukiem dział. Listy te zamieszczone pierwotnie w piśmie *Rus. Wiest.* jego brata, stały się rzadkością bibljograficzną. Teraz autor zamierzył je wydać z następującem ciekawem zawiadomieniem na czele („Listy ruskiego oficera" wyjdą zapewnie w przyszłym miesiącu): „W 1817 r. kiedy zdarzyło mi się być przezem znanego natenczas towarzystwa literackiego (¹), i w stopniu pułkownika gwardji członkiem towarzystwa wojskowych (²), oraz redaktorem czasopisma wojskowego, pewnego wieczoru odwiedzili mnie (w mem mieszkaniu w domu sztabu głównego) Żukowski, Batiuszkow, Gniedicz i Kryłow. Żukowski pierwszy zaczął mówić o moich „Listach ruskiego oficera," które natenczas zwróciły uwagę wszystkich członków towarzystwa. „Pańskich listów," — mówił Żukowski, — „nie można dostać w księgarniach; wszystkie egzemplarze się rozeszły. Przy takiem żądaniu publiczności, niezbędne jest drugie wydanie. Przy tej sposobności możesz pan przejrzyć, dopełnić, a nie jedno (co schwytane zostało w pośpiechu, w marszach) całkiem przemienić. Teraz przecież wiele wyjaśniło się co przed tem zdawało się zagadkowem i ciemnem." Gniedicz i Batiuszkow mniej więcej podzielali zdanie Żukowskiego i rozmowa toczyła się dalej. Kryłow milczał i słuchał, a nakoniec przemówił: „Nie, nie zmieniaj pan nic! co jest, niech będzie. Nie pozwalaj pan sobie zastosowań nowego do starego, ani poprawek, ani wstawień; każde wstawienie, jakkolwiek zręcznie pan byś ukrył, będzie wyglądało jak nowa łata na starym kaftanie. Pozostaw pan nietkniętem wszystko co się panu napisało, jak się zdarzyło, jak popadło. Zostaw pan w spokojności pańskie pismo w marszu, pisane przy ogniach biwaków, i zasypane może popiołem tyc pamiętnych biwaków. Pozostaw pan historykowi wyszukiwanie, uzupełnianie i rozszerzanie się o tem, czego pan, jako oficer frontowy nie mogłeś nawet wiedzieć. I wierzaj pan, że dla późniejszych czytelników będzie ciekawe i miłe, znaleść u pana nie suche urzędowe opowiadanie, lecz mniej lub więcej udatne odbicie tego, co i jak pan widziałeś, myślałeś i czułeś w tym pamiętnym 12-ym wieku, kiedy cała Rosja, zadrgawszy, powstając na nogi z rozrzewniającem poświęceniem, gotowa była do wszelkiej ofiary." Minęło pół wieku. Nie pozostało ani jednego z wspomnionych towarzyszów. Lecz serdeczne słowa Kryłowa

(¹) Najwyżej zatwierdzone „st. - petersburgskie wolne towarzystwo miłośników literatury", odbywało swe zgromadzenia przy ulicy Oficerskiej w domu Wojwody. Co tydzień na wieczorne posiedzenie zbierało się do 40-tu członków, w liczbie których różnocześnie byli: Żukowski, Batiuszkow, Gniedicz, Kryłow, Gribojedow, Puszkin, Delwig, Küchelberg. Później M. A. Korf, Kowalewski (były minister oświecenia publicznego), Izmaiłow (bajkopisarz), trzej bracia Kniażewiczowie, hrabia Tołstoj (sławny artysta), Mikołaj i Aleksander Bestużewowie, Grecz, Wojejkow, Bułgarin, Kepen (znany akademik), Pletniew, Borowkow (potem senator). Sekretarzem towarzystwa był Nikitin (następnie sekretarz stanu w radzie państwa). Pomocnikami prezesa byli (kolejno): hrabia Sałtykow (naczelny prokurator), Karamzyn (Bazyli Mikołajewicz) i Gniedicz. Dwa razy do roku towarzystwo miewało posiedzenia publiczne, na których stale bywali: Mordwinow, Szipow i inni dostojnicy, miłośnicy ruskiej literatury. Towarzystwo miało swe czasopismo, z którego cały dochód przeznaczony był na korzyść niezamożnych literatów i artystów.

(²) „Towarzystwo wojskowych", ustanowione za Najwyższem zezwoleniem przy sztabie gwardji i zaszczycone (jak powiedziane w dyplomie) posiadaniem Monarchy za Opiekuna, miało członkami pomiędzy innemi: trzech braci baronów Meyendorfów, Berga (obecnie jenerał - feldmarszałka), jenerała Tola, Potiemkina, M. T. Orłowa, Dawydowa (partyzanta) i wielu oficerów ze szkoły, którzy następnie dosłużyli się wysokich godności.

nie minęły darmo: w przedsięwziętem obecnie wydaniu zupełnie posłuchałem jego rady.”

* (Neofici). Podług doniesienia *Gon. Urzęd.*, w dniu 31 sierpnia, w klasztorze sierpuchowskim przyjęło chrzest święty dziewięciu żydów: syn kupca bachmutskiego 2-ej gildji, Izaak Santurski, i żona kupca aleszkowskiego 2-ej gildji, Elżbieta Łazarewa, z siedmiorgiem dzieci. Rodzicami chrzestnemi byli: moskiewski kupiec 1-ej gildji Smirnow i przełożona klasztoru Mitrofanja.

* (Oiary). Gazeta *Wiest* pisze, że składka dla rodziny zmarłego dozorcy policyjnego Samsonowa, wynosi do 14 września 801 rs. 95 k.

* (Wypadek). Gazeta gubernjalna chersońska podaje następujące szczegóły o smutnym wypadku zaszłym 10 sierpnia na kolei żelaznej kijowsko-bałtskiej, podług urzędowych doniesień: „10 sierpnia, o godzinie 5 z rana, wyprawiony został ze stacji birzułowskiej pociąg robotniczy, pod kierunkiem maszynisty Ottona Nejlsa. Ajent kolei kijowsko-bałtskiej polecił maszyniście, aby na drodze koło Tyliguta (na 185 wiorście kolei odesko - bałtskiej) zwolnił ruch pociągu w stosunku 5 wiorst na godzinę, przebył cały nasep drogi z taką prędkością ruchu i przy zmianie szyn na drodze zatrzymał pociąg dla przekonania się czy droga jest w porządku. Napiły maszynista nie wykonał tego polecenia, i wyruszywszy ze stacji, poprowadził pociąg z szybkością około 60 wiorst na godzinę. Przebywszy 10 wiorst w 10 minut, pociąg z taką chyżością wszedł na nasep tyligulski. Znajdujący się na tej drodze przy wekslu oficjalista, widząc bardzo szybki bieg pociągu, podał maszyniście sygnał dla zatrzymania pociągu, ale ten z takąż szybkością przeleciał przez weksel i o 4 tążnie od tego miejsca zeskoczył z szyn, wyrwawszy je z podkładami. Lokomotywa zaraz wywróciła się, a 18 wagonów z robotnikami, pasażerami i materjałami, naskakiwały jeden na drugi z taką siłą że zdruzgotały się. Maszynista (pruski poddany) zdołał zeskoczyć z lokomotywy bez szwanku, i jako główny sprawca wypadku, aresztowany został. Z liczby 30 znajdujących się w wagonach pasażerów i robotników, 3 osób zostało zabitych a 16 ranionych, których natychmiast odesłano do szpitala bałckiego.

* (Urodzaj winogradu). *Gołos* pisze z Rostowa nad Donem, że winnice wojska dońskiego obficie obrodziły w tym roku; takiego znacznego dowozu winogron na rynki nikt jeszcze nie pamięta. Najlepszy winograd puchlikowski i wyborowy muszkatel sprzedają po 50 kop. za pud, a niższe gatunki ogółowo całemi wozami.

* (Śmierć prawdziwa i pozorna). Czytamy w gazecie *Nowoje Wremia:* Margr. d'Orche przeznaczył rok temu 20,000 fran. nagrody temu, kto odróżni śmierć pozorną czyli letarg od śmierci rzeczywistej. Sumę tę otrzymał doktór Callier z St. Jean de Gard. Podany przez niego środek jest bardzo prosty: Należy obserwować rękę zmarłego lub pogrążonego w letargu przy świecy zapalonej w ciemnym pokoju. Jeżeli życie nie uleciało jeszcze, w takim razie ręka będzie przezroczysta i naokoło zwłaszcza palców dadzą się widzieć kontury różowe; w przeciwnym zas razie, ręka będzie całkiem nieprzezroczysta i jak gdyby marmurowa.

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Stosunki z Rzymem. — Sejm styryjski.—Kradzież depesz). *Wiedeń, 28 września.* Zdaje się, że kanclerz państwa chciałby przywrócić lepsze stosunki z Rzymem. Hr. Trantmannsdorff, ambasador austrjacki przy stolicy apostolskiej, wraca dziś na swe stanowisko po długim urlopie, i jeden z korespondentów *Pester Lloyda* donosi, że hr. Beust oświadczył pokilkakrotnie w swych rozmowach z tym ambasadorem, że uważa, iż szczere pojednanie z kurją jest wielce pożądane i że poda jak najchętniej rękę do tego, jeżeli Rzym zechce pogodzić się z faktami dokonanemi. Dalej hr. Beust miał upoważnić hr. Trautmannsdorffa do oświadczenia rządowi rzymskiemu, że ministerstwo przedlitawskie nie dąży do unieważnienia konkordatu z z własnego popędu, lecz że nie będzie mogło w żadnym razie sprzeciwić się uchwale w tym względzie rady państwa, która to uchwała jest wśród teraźniejszych okoliczności bardzo prawdopodobną. Co się tyczy tego ostatniego twierdzenia, budzi ono niejakie niedowierzanie, albowiem najpierw, postawienie wniosku za całkowitem unieważnieniem konkordatu, nie jest bynajmniej tak bardzo prawdopodobnem, jak to miał oświadczyć hr. Beust, powtóre zaś, dążność do zapewnienia sobie przyzwolenia kurji dla przyszłych projektów, pozostaje w sprzeczności z dotychczasowem postępowaniem rządu austrjackiego względem Rzymu. Zadowalniano się zwykle dotąd uzyskaniem od duchowieństwa uznania dla faktów dokonanych.—Kwestja narodowości zaczyna wychodzić obecnie na jaw nawet w sejmie styryjskim, którym był wolnym dotąd od tego kłopotu. Przy sprawdzaniu wyboru jednego z deputowanych z niższej Styrji, przyszło w tym sejmie do sceny gwałtownej pomiędzy większością niemiecką i deputowanymi narodowości słoweńskiej, przyczem zarzucano niemcom ich bezwzględność, egoizm narodowy, żądzę władzy i t. d.—W Pradze wydarzają się częste kradzieże depesz telegraficznych. Korespondent dziennika *Die Presse* oddał był do biura centralnego telegrafów depeszę dla tego pisma, lecz zanim takowa doszła do miejsca przeznaczenia, *Narodni Listy* posiadały już ją i ogłosiły. Takież same wydarzenie miało miejsce dwa dni później z telegramem adresowanym z Suszyc do kasyna niemieckiego w Pradze. Nie ulega przeto wątpliwości, że *Narodni Listy* mają pomiędzy urzędnikami od telegrafów swoich zaufanych, którzy czynią użytek jaki się im spodoba z depeszami, które dochodzą do ich wiadomości podczas pełnienia przez nich obowiązków służby. Pismo urzędowe *Prager Abendblatt* mówią z wielkiem oburzeniem o takiem postępowaniu, lecz nie zdaje się, ażeby śledztwo wszczęte przez dyrekcję telegrafów doprowadziło już do wykrycia winnych. *(Nordd. A. Z.)*

* (Wybory.—Proces). Z Pragi donoszą pod datą 28-go września: Namiestnictwo poleciło, ażeby wybory do sejmu w dwóch okręgach miasta Pragi zaczęły się o godzinie 8-ej zrana.—Członkom komitetu „Slowanskiej Lipy”, między innymi pięciu młodym czechom, należącym do liczby tych, którzy podpisali deklarację zeszłoroczną, wytoczono proces jako oskarżonym o naruszenie spokojności publicznej. *(Nordd. A. Z.)*

* (Slady tortur). Z Linz telegrafują pod datą 28-go września do *Neue fr. Presse:* „Przy restaurowaniu koszar tutejszych (dawny klasztor jezuitów), znaleziono w tej chwili w trumnie zwłoki jezuity, który musiał podług wszelkiego prawdopodobieństwa znaleźć śmierć w torturach, albowiem ma ręce skrzyżowane i związane przepaską żelazną, oraz nogi połamane, pomimo iż trumna znajduje się w dobrym stanie. Burmistrz i sekretarz rady miejskiej udali się na miejsce dla wyprowadzenia ścisłego śledztwa. Wydarzenie to wywarło powszechne wrażenie”.

Prusy i Niemcy.

* (Hr. Bismarck), którego zdrowie wymaga jak największych wygód, mianowicie w zimowej porze, obejmie wkrótce w posiadanie zamek Menton wraz z jego przyległościami. Majątek ten, który niegdyś należał do Honorjusza V, księcia Monaco, sprzedany został niedawno ministrowi pruskiemu przez obecnego księcia Monaco. P. Bismarck zgadza się na zdanie swoich lekarzy, którzy zalecili mu specjalnie przepędzić tę ostrą porę roku w klimacie południowym. Wybór Menton na mieszkanie mógłby najszczęśliwiej przywrócić zdrowie znakomitemu mężowi stanu. *(La Patr.)*

Francja.

* (Stanowisko Francji. — Okólnik). *La Fr.* z d. 29-go września pisze: Czy wielkie reformy liberalne zmniejszyły czy powiększyły świetność Francji na zewnątrz? Roztropna ta inicjatywa sprawiła za granicą wyborny skutek. Potwierdza to dziś *Journal des Débats* i przywodzi na dowód tego pomyślnego wrażenia przyjęcie, jakiego doznał niedawno w Belgji bataljon francuzki. „Nasza gwardja narodowa, powiada on, witaną była w sposób jak najgodniejszy uwagi i jak twierdzą, w czasie ich przejazdu wydawano nawet okrzyki: niech żyje cesarz! Nigdy zapewne na ulicach stolicy Belgji nie słyszano podobnego okrzyku przed odezwą z 12-go lipca.” Otoż dokąd nas zaprowadziła polityka liberalna. Dokąd byłby zaszedł rząd francuzki, gdyby się był trzymał przeciwnej drogi?—Niektóre dzienniki doniosły o okólniku dyplomatycznym wystósowanym przez księcia de La Tour d'Auvergne do reprezentantów francuzkich za granicą co do postawy, jakiej rząd powinien się chwycić w obec soboru. Okólnik ten istnieje; dowiadujemy się nawet, że nosi on na sobie datę 10-go września. Jak to przewidywaliśmy, rząd francuzki nie będze reprezentowany w Rzymie przez ambasadora specjalnego, i okólnik objaśnia to postanowienie różnicą obecnych czasów w porównaniu z epoką soboru trydenckiego i postępkiem samego ojca św., który nie zaprosił monarchów, jak to uczyniono przedtem. Minister spraw zagranicznych, którego słowa odznaczają się zresztą zupełnem umiarkowaniem, zastrzega wolność działania Francji przeciwko pewnym możliwym decyzjom soboru, gdyby takowe godziły przeciwko zasadom naszego prawa publicznego.

* (Rada ministrów). *Paryż, 29 września.* Utrzymują na pewno, że wszyscy ministrowie będą obecni w Paryżu na sobotniej naradzie, i że rozstrzygniętą zostanie na niej kwestja zwołania ciała prawodawczego. *(La Fr.)*

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Zmiany w ministerstwie). *Indépendance belge* donosi, że turecki minister skarbu Sadyk-pasza popadł u sułtana w niełaskę i został usunięty od obowiązków, albowiem nie chciał dać sumy pieniężnej, która żądaną była od niego dla osobistego użytku sułtana. Następcą jego mianowany został dotychczasowy minister spraw wewnętrznych Mehemed-Ruszdi-pasza, który był już poprzednio ministrem skarbu i okazywał zawsze względność dla wymagań, jakie pałac sułtański wystósowywał do kasy państwa. W miejsce zaś jego ma otrzymać ministerstwo spraw wewnętrznych Mahmud-pasza, dotychczasowy minister marynarki, który zastąpiony będzie na tem ostatniem stanowisku przez Mehemeda-Kiprisly-paszę.

Anglja.

* (Kwestja reformy agraryjnej). Pisma angielskie zastanawiają się nad oświadczeniem złożonem kilka dni temu, w kwestji reformy agraryjnej w Irlandji, przez margr. Hartington'a, pocztmistrza jeneralnego, podczas uroczystości dorocznej towarzystwa agronomicznego w Lismore. Stanowisko, które margr. Hartington zajmuje w ministerstwie, nie jest tego rodzaju, ażeby mogło stawiać go w styczności bezpośredniej z tą kwestją; oprócz tego p. Hartington nadmienił, że wynurza swe przekonanie osobiste, nie zaś zdanie gabinetu. Pomimo to pisma konserwatywne zaznaczają z zadowoleniem, że minister pomieniony postawił na pierwszym planie stronę prawną tej kwestji i oświadczył, że obok uwzględnienia ile możności słusznych żądań dzierżawców, ma być przedewszystkiem udzielona opieka dla legalnie nabytych praw właścicieli dóbr. *(Nordd. A. Z.)*

Ameryka

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). Ostatnie wiadomości z Paragwaju sięgają daty 22 sierpnia i są bardzo pomyślne dla armji sprzymierzonej, która ciągle ma powodzenie. Od czasu zdobycia Peribebuy i bitwy z d. 14 sierpnia, były jeszcze dwie potyczki, jedna 18 a druga 21 sierpnia, W pierwszej nieprzyjaciel stracił pozycję Caraguatahy, 1,000 ludzi zabitych, 300 jeńców i 12 dział. W odwrocie spalił on resztę swojej floty, złożonej z sześciu parostatków, rozbitych na rzece Manduviva. W drugiej bitwie stoczonej w Ignacio, stracił on około 15 dział i wielką liczbę zabitych i wziętych do niewoli. Lopez ucieka ciągle w kierunku północno-zachodnim, a hr. d'Eu ściga go bez odpoczynku. Rząd tymczasowy ogłosił dyktatora za pozbawionego praw, zgadzając się na łagodniejsze warunki dla tych, którzy mu towarzyszą. *(Cor. Hav. Bul.)*

* (Położenie w Meksyku). Z Meksyku nadeszły niebardzo zadawalniające wiadomości; finanse znajdują się w opłakanym stanie i utrzymują, że amerykanie mają zamiar wysłać tam posła dla zlikwidowania pożyczek zaciągniętych przez Meksyk. Kraj jak mówią znajduje się w wielkiej nędzy; wojska rządowe ścigają rokoszan zajmujących dobre pozycje. Donoszą z Meksyku o licznych bankructwach. *(La Patr.)*

* (Wypadki w Haiti). O wypadkach w Haiti korespondencje z Jamaiki donoszą co następuje: Prezydent Salnave jest ciężko raniony, lecz nie przez skrytobójcę, a na polu bitwy. Udał się on był na statku *Galatea* do Aux-Cayes, w zamiarze zupełnego obsaczenia tej twierdzy. Niezwłocznie po wylądowaniu stanął on na czele oddziału wojsk i poprowadził takowy osobiście do ataku, przyczem dwie kule trafiły go w pierś. Statek *Galatea* zabrał go napowrót na swój pokład i zawiózł do Port-au-Prince, gdzie ma się on leczyć. Powiadają, że rany jego są śmiertelne. W razie jego śmierci, Nissage mieć będzie największe szanse zostania prezydentem rzeczypospolitej. *(Nordd A. Z.)*

Droga bita 2-go rzędu z Kutna ku Łęczycy.

W dniu 6 (18) września r. b. nastąpiło otwarcie i oddanie do publicznego użytku, nowozbudowanej drogi bitej 2-go rzędu, z miasta powiatowego Kutna, przez Leszczynek ku Łęczycy, do granicy warszawskiej gubernji, w terytorjum kutnowskiego powiatu.

Naczelnik warszawskiej gubernji jenerał-major baron Medem, w towarzystwie licznego grona osób, do zarządu gubernialnego i powiatowego należą-

cych, przybyć raczył o godzinie 2-ej z południa, na stację kolei żelaznej Kutno, gdzie na początku nowozbudowanej drogi bitej, oczekiwali go członkowie komitetu drogowego, zajmującego się konstrukcją tej ważnej dla okolicy komunikacji. Zaporę w poprzek drogi istniejącą, ozdobnie przybraną w wieńce i kwiaty, naczelnik gubernji skinieniem ręki usunąć raczył, i pierwszy przejechał całą przestrzeń nowozbudowanej drogi bitej do granicy kaliszskiej gubernji, torując drogę ogółowi, z upragnieniem witającemu otwarcie tak ważnej arterji. W wielu punktach wśród drogi, naczelnik gubernji zatrzymywać się raczył, badając szczegółowo konstrukcję i stan takowej, a spotkawszy funkcjonujący walec żelazny nowej konstrukcji ([1]), zbudowany według planu inżyniera Majewskiego w fabryce Rudzkiego w Warszawie, zakupiony dla dróg bitych powiatu kutnowskiego, przekonać się raczył naocznie o skutecznej działalności takowego, droga bowiem przez sześciorazowe przewalcowanie, doprowadzoną została do należytej równości i zwartości pokładu adamizacyjnego, nie zostawiając śladu kół przejeżdżających wozów i ekwipaży, z ogromną ulgą dla inwentarza, któremu w wielu miejscowościach, jeszcze dotychczas przeznaczoną jest funkcja ciężka, niekiedy krwawa, zastępowania walca żelaznego kopytami, z niepowetowaną stratą materjału kamiennego, znacznym kosztem nabywanego.

Nowozbudowana droga bita 2-go rzędu z Kutna ku Łęczycy, w długości 2,016 sażenów, urządzoną została dla letniej i zimowej jazdy, na sposób pruski; poprzeczna szerokość drogi w koronie wynosi 32 stóp, z tej na burtę lewą przypada 6½ stóp, adamizacja zajmuje 14 stóp, średniej grubości cali 7, wreszcie prawa burta łącznie z drogą letnią trzyma szerokości stóp 11½, w zupełności odpowiadając potrzebom przejeżdżających, dając przytem możność składania po obu krawędziach drogi materjału kamiennego dla konserwacji.

Kto znał bliżej stan poprzedni tej komunikacji, w glebie zbyt gliniastej, nierównej, w czasie roztopów trudnej do przebycia, tego nie zadziwią środki ostrożności przy budowie zastosowane. Na ciężkim gruncie zrobiono nasypy z piasku i urządzono w poprzek drogi dreny z podzwirku, sięgające głębokością po za granicę zamarzania ziemi. Wśród wsi Leszczynka, prócz poprzednich takichże drenów dano jeszcze dren podłużny pod środkiem adamizacji, jako w gruncie przepadzistym, celem zabezpieczenia w tem miejscu drogi od mogącego nastąpić łamania się. W ogólności cały plantunek ziemny został znacznie wyniesiony po nad sąsiednie grunta, regulując rowy do spadków, należyty odpływ wodzie zapewniających.

Adamizacyjny pokład składa się z szabru kamiennego dwojakiej wielkości: szaber gruby użyto na warstwę spodnią, układając takowy rękami szczelnie z ubiciem szlagami, drobny zaś rozsypano na wierzchnią warstwę, regulując go do profilu nadającego drodze potrzebną obłąkowatosć. Skoro materjał kamienny rozsypany został z odpowiedniem uregulowaniem burt, przewalcowano dwa razy pokład adamizacyjny żelaznym walcem, wagi przeszło 200 pudów, rozłożonym jednorazowo na 4-o stopową szerokość drogi. Po należytem sprasowaniu w ten sposób szabru, gdy wszystkie jego części zbliżyły się znacznie między sobą, zostawiając małe przestwory, całą przestrzeń adamizacyjną nawiezioną na 1 cal grubo podzwirkiem, drogę zaś letnią pokryto takimże podzwirkiem, grubo na 2 cale, sześciostopowym szerokim pasem, poczem w porze dżdżystej czterykroć przewalcowano całą drogę, przez co osiągnięto również i moc pokładu, w niczem nieustępującą dobrze utrzymywanym pierwszorzędnym traktom.

Koszt zbudowania w ten sposób jednej wiorsty rzeczonej drogi bitej, wynosi zaledwie około 1,700 rs. i całą tę robotę wykonano w przeciągu trzech miesięcy, pod głównym kierunkiem inżyniera gubernji warszawskiej, p. Juljana Majewskiego, przy współudziale komitetu drogowego, mianowicie prezydującego, p. Stamirowskiego, właściciela Nowej-wsi, i członków p. Grundmana, dyrektora fabryki cukru Konstancja, p. Szymona Toeplitz, obywatela m. Kutna, p. Barcikowskiego, inżyniera powiatu Kutnowskiego, prowadzącego roboty na miejscu i p. Kowalskiego, rysownika przy inżynierze gubernjalnym, przydanego czasowo inżynierowi powiatu do pomocy technicznej przy wykonywaniu robót.

Oceniając zasługi członków przyjmujących udział w rzeczonej budowie, jw. gubernator odjeżdżając, raczył w sposób pochlebny wypowiedzieć swe zdanie o dokonanych robotach i podziękować za trudy dla ogólnego dobra przez nich podjęte, zaleciwszy oddać nowozbudowaną drogę bitą na użytek publiczny.

Notując niniejszy fakt obchodzący ogół, czujemy się w obowiązku nadmienić, że z rozporządzenia naczelnika gubernji, jednocześnie na wielu innych punktach gubernji warszawskiej, wykonywają się podobne roboty około ulepszenia ważniejszych komunikacij, oparte na wszechstronnem zbadaniu potrzeb miejscowych, mające na celu wzrost rolnictwa, przemysłu i handlu, główne podstawy krajowego bogactwa, z ukończeniem których nie omieszkamy podać bliższe szczegóły.

([1]) Szczegółowy opis konstrukcji tego walca żelaznego, do ugniatania dróg bitych, oraz próby dopełnionej z takowym w alei Ujazdowskiej w Warszawie, zamieszczony został w *Dzienniku Warszawskim* roku zeszłego w N° 261.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 20 Września (2 Październ.)

Kalendarz.

W niedzielę 21 września (3 października) — św. *N. P. M. różań.* i Kandyda męcz. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 5; zach. o godz. 5 min. 33.

W poniedziałek 22 września (4 października) — św. Franciszka Serafickiego. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 6; zach. o godz. 5 min. 30.

Stan pogody.

Dziś z rana + 9.°1 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 po poł.
Barometr w milimetrach	751.6	750.3
Termometr Reaumura	+10.°2	+18.°2
Stan nieba	pogodny	pogodny.

Największe ciepło + 19,°0 R. Najmniejsze ciepło + 9,°9 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 4.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, w sobotę, dramat w 5-u aktach, **Narcyz Rameau**. — Osoby: Marja, żona Ludwika XV — pani *Rakiewicz*; Ludwik Franciszek de Bourbon — p. *Ostrowski*; Margrabina de Pampadour — pani *Modrzejewska*; Hrabina d'Epinay, jej — powiernica — panna *Figarska*; Księżę de Choiseul d'Ambroise, pierwszy minister — p. *Grzywiński*; Eugenjusz de St. Lambert, kapitan gwardji — p. *Piasecki*; Doris Quinault, artystka teatru francuzkiego, lektorka królowej — pani *Palińska*; Narcyz Rameau — pan *Królikowski*; De Terray, minister — p. *Mroziński*; Margrabia Silhouet, minister — p. *Jejde*; Meaupeau, kanclerz — p. *Kruszewski*; Hrabia du Barri, szambelan — p. *Adler*; Margrabina de Boufleurs, dama dworu — pani *Sawicka*; Grim — p. *Chęciński*, Diderot — p. *Kwieciński*, Baron de Holbach — p. *Boczkowski* — (trzej powyżsi, encyklopedyści); Kawaler Salvandy — p. *Szober*; Kawaler d'Autreuilles — p. *Borawtki*; Barjac, kamerdyner — p. *Dąbrowski*; Colette, służąca Quinault — panna *Olszewska*; Kamerdyner królowej — p. *Dobrowolski*; Służący Choiseul'a — p. *Brykner*. — *Jutro*, w niedzielę, opera **Pierwszy dzień szczęścia**.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, w niedzielę, komedje **On i ona**; **Majster i czeladnik**; **Dwie teściowe**. — *Wczoraj*, w piątek, dawano komedję **Pamiętniki Szatana**, było osób 308.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim). — *Otwarty* **w Niedziele i Czwartki**.

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ. — *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego**. — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

* Przyjechał do Warszawy: tajny radca *Ustinow*, z Wiednia; — wyjechał: jenerał-adjutant *Grejg*, do Wiednia.

* Dnia 19 (1) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach. przybyło 61, wyzdrowiało 37, umarło 10, pozostało 1561 (mężczyzn 718, kobiet 843), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 141, kobiet 155.

* Dnia 19 (1) bież. mies. i r., **urodziło się**: *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 10; *starozakonnych:* płci męzkiej 2, płci żeńskiej 3, razem 37; — **zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* —; *starozakonnych* —; — **umarło**: *chrześcjan:* płci męzkiej 9, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 5, płci żeńskiej 4, razem 26.

Ceny Targowe.

dnia 19 Września (1 Października) 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert		Korzec od — do			
	rsr.	kop.	ruble sr. i kopiejki			
Pszenica	11	4	5	70	6	70
Żyto	6	60	4	—	4	12½
Jęczmień	5	76	3	45	3	66
Owies	3	48	2	12	2	17½
Rzepik letni	13	30	8	10	8	25
Kartofle	1	44	—	82½	—	90

Pud siana od kop. 22½ – 25. Pud słomy od kop. 17 – 20.
Dowozy: Pszenicy 229; Żyta 429; Jęczmienia 171; Owsa 684 czetwerti.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

Petersburg, d. 19 Września (1 Października) 1869 r.

	za rsr.
Weksle na Londyn 3 mies.	29⅝ 11/16
„ Hamburg „	26 15/16
„ Amsterdam „	148½
„ Paryż	310⅜
„ Berlin 15 dni za 100 Rs.	
5-ta Pożyczka Stieglitza	—
6-ta „ „	108
7-ma „ Rothschilda	—
1-sza „ Premjowa z r. 1864.	142
2-ga „ „ z r. 1866.	139
5% Bilety Bankowe	87½
Akcje W-go Tow. dróg żelaz. za 125 Rs.	142
Obligacje „ „ „ „	—
Akcje Drogi Żelaz. Warszawsko-Terespolskiej	116
„ „ „ „ Wiedeńskiej	—
5% Listy Zastawne Ruskie	102
Imperjały.	660
Dyskonto.	6½%

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 20 Września (2 Października) 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	—	—	—	
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal.	—	—	—	—
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100	—	—	—	
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę.	—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—		—	
„ „ „ bez kuponu	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100 . . . . *Losowanie*	—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	90	15	89	65
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	75	—	74	66
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	—	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—	—	—	—
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—	—		
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	87	75	—	—
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	50	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100	—	—	—	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	145	—	—	—
„ „ „ z 1866 rs. 100	—	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji	102			
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	—	—	—	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	—	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	72	—	—	—
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	—	—	—	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	—	—	—	—

WEXLE.

Miasto	Suma	Termin	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	117	67½	117	52½
„	„ „	k. t.	—	—	117	45
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	117	45
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	178	65	178	20
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	7½	—	
Paryż.	300 Frank.	2 m.	96	30	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	98	10	—	—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	99	66	99	33
„	„ „	k. t.	—	—	—	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
„	„ „	k. t.	—	—	—	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 10.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 34⁴/₉.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE.
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 7055. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя гор. Сапежишки, еврея Лейбу Литмана чтобы онъ въ теченіи шести недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему полицейскому начальству, въ противномъ же случаѣ, будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 13 дня 1869 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. *7056.* *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызываетъ самовольно отлучившагося за границу крестьянина дер. Гудезіоры Волковышскаго Уѣзда конскрипта Адама Григайтиса, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 13 дня 1869 года.
1—1 за Совѣтника Хилинскій.

N. D. *7057.* *Сувалкское Губернское Правленіе*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившагося за границу жителя дер. Супене, Сувалкскаго Уѣзда, Матвѣя Петрова Рыдзевскаго, чтобы онъ въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратился въ Царство Польское и явился къ ближайшему Полицейскому Начальству; въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Стат. Уложенія 1847 года, о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Сентября 13 дня 1869 года.
1—1 за Совѣтника, Хилинскій.

N. D. 7113. Droga Żelazna Warszawsko-Terespolska.

W drugiem ciągnieniu akcji i obligacji Towarzystwa Drogi Żelaznej Warszawsko Terespolskiej umorzyć się mających, następujące numera wylosowane zostały:

Akcje po rsr. 1000.

Nr. 1381/1390. 11911/11920, 13211/13220, 17241/17250, 30671/30680, 36961/36970, 38211/38220.

Akcje po rsr. 100.

Nr. 46049. 46126, 47530, 47816, 47859, 49675, 49901, 50784, 51654.

Obligacje po rsr. 1000.

Nr. 151/160. 321/330, 1831/1840, 5531/5540, 12111/12120, 24851/24860.

Obligacje po rsr. 100.

Nr. 38466, 38647, 38730, 39125, 40915, 41032, 41506, 41695, 42409, 42989, 43522, 45,256, 46621, 46808, 46909, 47336, 47681, 49453.

Nominalna wartość powyższych akcji i obligacji przypada do wypłaty z dniem 19 Września (1 Października) 1869 r. Wypłatę dopełniają Kasa Główna Towarzystwa w Warszawie, oraz domy bankierskie, w których kupony są płatne.

Należność płaconą będzie za granicą monetą krajową w Królestwie i Cesarstwie, złotem, licząc półimperjał po rs. 5 kop. 15, albo papierami po kursie półimperjałów z dnia wypłaty.

Przedstawione do wypłaty akcje, winny być zaopatrzone 14 a obligacje 13 kuponami, to jest od włącznie Kwietniowego 1870 roku.

Właściciele wylosowanych akcji otrzymują w miejsce tychże dowody tymczasowe na akcje pożytkowe.

Z akcji i obligacji wylosowanych w przeszłem ciągnieniu następujące dotąd do wypłaty przedstawionemi nie zostały:

Akcje po rsr. 1000.

Nr. 571/580, 17111/17120 włącznie.

Akcje po rsr. 100.

Nr. 46781, 47670.

Obligacje po rsr. 1000

Nr. 1631/1640, 6691/6700, 34671/34680 włącznie.

Obligacje po rsr. 100.

Nr. 40598, 41235, 41521, 42625, 43093, 43124, 43911, 45200, 47900, 48048, 49779.

Wypłata tych akcji i obligacji nastąpić może w każdym czasie w wyżej wymienionych miejscach. Akcje z pierwszego losowania winny być zwrócone z 16, a obligacje z 15 kuponami.

Wartość każdego brakującego kuponu potrąconą będzie od przypadającej za akcje i obligacje należności.

Warszawa d. 19 Września (1 Paźdz.) 1869 r.

N. D. 6938. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 2 Іюля с. г. поступило въ оный прошеніе Художника Трощинскаго о выдачѣ ему 3-лѣтней привилегіи на усовершенствованную эссенцію для пропитыванія кожъ и тканей и приготовленія на ней красокъ.

2—3 Г. Варшава, 28 Августа 1869 года..

N. D. 6939. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Зак. Т. XI) объявляетъ, что выданная 17 Апрѣля 1868 г. иностранцу Джону Сайпель и К⁰ привилегія на усовершенствованную машину для выдѣлки подковъ передана Полковнику Ивану Морѳочникову.

2—3 Г. Варшава, 28 Августа 1869 года

N. D. 6940. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Свода Зак. Т. XI) объявляетъ, что 12 Іюня сего года поступило въ оный прошеніе Инженеръ-Технолога Каупе, о выдачѣ иностранцу фонъ-Линдгейму 3-лѣтней привилегіи на усовершенствованное устройство осей и колесъ для подвижнаго состава желѣзныхъ дорогъ.

2—3 Г. Варшава, 28 Августа 1869 года.

N. D. *6841.* *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 29 Іюля сего года, поступило въ оный прошеніе Г. Армавго о выдачѣ иностранцу Лафронь 5-лѣтней привилегіи на способъ приготовленія свѣтильнаго газа.

2—3 Г. Варшава, 28 Августа 1869 года.

N. D. 6842. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 29 Іюля сего года поступило въ оный прошеніе Г. Тиріона о выдачѣ иностранцу Шампо, 10-лѣтней привилегіи на новаго устройства скорострѣльныя ружья.

2—3 Г. Варшава, 28 Августа 1869 года.

N. D. 6843. *Департаментъ Торговли и Мануфактуръ.*

На основаніи 145 ст. Уст. Пром. (Св. Зак. Т. XI) объявляетъ, что 29 Іюля с. г. поступило въ оный прошеніе Г. Арманго о выдачѣ иностранцу Евериксу 5-лѣтней привилегіи на походную постель.

2—3 Г. Варшава, 28 Августа 1869 года.

N. D. 7098. Sędzia Komisarz Masy upadłości Alfonsa Turskiego.

Wzywa wierzycieli upadłego Alfonsa Turskiego. aby się w dniu 29 Września (11 Października) o godzinie 4 po południu w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie w domu pod Nr. 549 osobiście, lub przez pełnomocników szczególnie do tego umocowanych stawili, celem przedstawienia potrójnej listy kandydatów na Syndyków tymczasowych rzeczonej Masy.

Warszawa d. 19 Wrześ. (1 Paźdz.) 1869 r.
1—1 J. A. Krausse.

OTWARCIE SPADKÓW.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D 7039. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Z powodu nastąpionej śmierci: 1. Stanisława Przyłuskiego; właściciela dóbr Chalno z Okręgu Włocławskiego; 2. Elżbiety z Radziątkowskich Latalskiej wdowy wierzycielki sum: a) rs. 450 na dobrach Sucha niższa; b) rs. 300 na dobrach Wierzbowa Woźnicka z Okręgu Zgierskieo i rsr. 750 na dobrach Węglewice, z Okręgu Łęczyckiego zabezpieczonych; 3. Jana Szreder współwłaściciela dóbr Ostrowik, z Okręgu Siennickiego, otworzyły się spadki, do regulacji których wyznaczam ternin na dzień 1 (13) Kwietnia 1870 roku w Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.

Kuczyński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7078. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu 4, 5 i 6 Miasta Warszawy*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i miejskich ruchomości a mianowicie: rądle miedziane, meble jesionowe, różne kawałki skór, buty, peruczki i t. p. przedmioty, w dniu 2 (14) Października 1869 roku o godzinie 12-ej w południe w domu Nr. 1796*a* przy ulicy Franciszkańskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 16 (28) Września 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 7080. *Komisarz Administracyjny Cyrkułów 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na satysfakcję należności skarbowych i miejskich ruchomości, a mianowicie: meble jesionowe, zegar, lustra, naczynia kuchenne i t. p., w dniu 7 (19) Października 1869 roku o godzinie 12-ej w południe w domu pod Nr. 1795 przy ulicy Franciszkańskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 17 (29) Września 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. 7079. *Komisarz Administracyjny Cyrkułu, 4, 5 i 6 Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawnie zajęte na sadysfakcję raty dzierżawnej z placu miejskiego ruchomości a mianowicie: kanapa, szafa, łóżka jesionowe, lustro, szabaśnik i t. p. przedmiota, w d. 3 (15) Października 1869 r. o godz. 12 w południe, pod N. 1798 przy ulicy Franciszkańskiej, przez licytację za gotowe pieniądze więcej dającemu sprzedane zostaną.

Warszawa dnia 17 (29) Września 1869 r.
1—2 Dobronoki.

N. D. *7096.* *Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.*

Zawiadamia, iż dobra Sromotka w Powiecie i Gubernji Petrokowskiej położone, składające się z folwarków Sromotka i Grembociny, a należące prawem własności do sukcesorów beneficjalnych Rajnholda Karnej, jako to: Marji z Lamprechtów Karnej we wsi Korytkowie, Rajnholda Karnej w mieście Zduńskiej-Woli, Rudolfa Karnej we wsi Stróży, Berty z Karnejów Juliusza Linke małżonki we wsi Korytkowie, wszystkich w Gubernji Kaliszskiej zamieszkałych.

Z mocy wyroków przez Trybunał Cywilny w Kaliszu wydanych, sprzedanemi będą w drodze działów przez publiczną sądową licytację, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w mieście Kaliszu przed W. Sędzią tegoż Trybunału Franciszkiem Gawlikowskim.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych, w dniu 30 Lipca (11 Sierpnia) r. b. o godzinie 10 z rana, przygotowawcze zaś przysądzenie w dniu 16 (28) Września 1869 r. o godzinie 3 z południa odbytemi zostaną.

Kalisz d. 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 r.
Jan Daniel Wojciechowski.

W dniu 16 (28) Września 1869 r. odbytym został termin przygotowawczego przysądzenia dóbr Sromotki, w którym nikt z licytantów nie zgłosił się. W dniu 18 (30) Pazdziernika b. r. o godzinie 3 z południa, odbędzie się stanowcze tychże dóbr przysądzenie.

Kalisz dnia 17 (29) Września 1869 r.
J. D. Wojciechowski.

N. D. *7097.* *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Warszawie.*

Zawiadamia, iż na mocy decyzji Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie dnia 18 (30) Września r. b. za Nr. 11,785 wydanej, odbędzie się sprzedaż przez publiczną licytację apteki po Stanisławie Thugutt pozostałej, w Warszawie pod Nr. 256 przy ulicy Freta-Szerokiej istniejące), z tem wszystkiem co do niej należy w Kancelarji podpisanego Rejenta w Sądzie Apelacyjnym przy ulicy Miodowej pod Nr. 487, w dniu 28 Października (9 Listopada) 1869 r. o godzinie 12 w południe, pod warunkami uchwałą Rady Familijnej w Sądzie Pokoju Wydziału I. zatwierdzonemi, to jest: że do licytacji przypuszczonemi będą tylko wykwalifikowani farmaceuci, w stosowne świadectwa opatrzeni, że vadium wynosi rsr. 1,000, że licytacja zacznie się od rs. 17,850. Bliższe wiadomości o warunkach licytacyjnych i o uiszczeniu postąpionego szacunku, powziąść można w Kancelarji podpisanego Rejenta.

1—3 Stanisław Zawadzki.

N. D. 7112. Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

Podaję do powszechnej wiadomości, iż prawnie zajęte: wina, likiery, wódki, araki, octy, towary kolonjalne, piwo i porter angielski, szafy sklepowe, rygały, wagi, miary i t. p. przedmioty, w dalszym ciągu sprzedawane będą w Warszawie w domu pod Nr. 2251*A.* w d. 22 Września (4 Października) r. b. i dni następnych, (z wyłączeniem świąt prawnych) poczynając każdodziennie od godziny 9 z rana.

Warszawa d. 21 Wrześ. (2 Paździer.) 1869 r.
Napoleon *Mierkowski*, Komornik.

N. D. 7092.

Ruchomości pozostałe po Helenie z Kruszewskich Kłossowicz wdowie, jako to: meble i sprzęty pokojowe, suknie, bielizna, oraz maszyna do szycia, na żądanie opieki nieletnich i z mocy upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego tutejszego, sprzedane zostaną przez licytację publiczną w Warszawie w domu pod Nr. 820 przy ulicy Solnej w dniu 22 Września (4 Października) r. b. o godzinie 10 z rana przed podpisanym Rejentem rozpocząć się mającą.

1—1 Michał Rapacki, Rejent.

N. D. 7094. W dniach 23 i 24 Września (4 i 5 Października) r. b. o godzinie 12 w południe na placu przy 3-ch Krzyżach zwanym sprzedawane będą zajęte przedmiota, jako to: meble machoniowe, jesionowe, garderoba męzka i damska, bielizna, sprzęty kuchenne, zegary, lustra, konie, krowę, cebuli korcy 50 i t p., oraz w dniu 26 Września (8 Października) r. b. na placu Sewerynów o godzinie 12 i na placu przy 3-ch Krzyżach zwanym o godzinie 10 z rana: meble machoniowe, jesionowe, garderoba męzka, kołdry i rądle miedziane, przez publiczną licytacją.

Warszawa d. 18 (30) Września 1869 r.
1—1 *Ruszczykowski*, Komornik.

N. D 7121. W dniu 22 Września (4 Października) 1869 r. o godzinie 12 w południe w rynku Starego-Miasta: zegarek srebrny, koszula, garderoba męzka i waliza; dnia 23 Września (5 Października) r. b. o godzinie 12 w południe na targu Grzybów: garderoba męzka i t. p., w drodze egzekucji sądowej przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 *Pawłowski*, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.
ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 6332.

Rosyjskie Towarzystwo

UBEZPIECZEŃ OD OGNIA

założone w roku 1827,

z kapitałem w całości opłaconym

Cztery Miljony Rsr.

i znacznemi funduszami zasobowemi.

Przyjmuje wszelkie ubezpieczenia od pożarów, załatwia wynagrodzenia za poniesione szkody na zasadach słusznych, w razie zachodzących sporów, poddaje się wyrokom tutejszych sądów i w tym celu obranem ma zamieszkanie prawne **w biórze Ajencji Jeneralnej na Królestwo Polskie w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 590 (nowy 11).**

Ajent Jeneralny
w Królestwie Polskiem
D. Rosenblum.

N. D. 6996.

MAGAZYN HERBATY

firmy

BRACI POPOWYCH

z Moskwy,

zamierza otworzyć z początkiem przyszłego miesiąca Października nowy skład, w domu zwanym Blanka na rogu ulicy Danielewiczowskiej i placu Teatralnego. Sklep ten będzie tylko filią magazynu istniejącego dotąd na Nowym Swiecie w domu hr. Stadnickiego przy rogu Wareckiej ulicy, któryto magazyn i nadal w temże samem miejscu prowadzonym będzie, starając się o utrzymanie tej zaszczytnej reputacji. jaką sobie już w publiczności tutejszej wyrobić potrafił rzetelnością i dobrocią towaru.

Zarządzający firmą,
2—3—15520 Ganszin.

N. D. 7093. **Dwa weksle,** jako to: pierwszy na rs. 600, zaś drugi na rs. 100. w Maju lub Czerwcu r. b. przez Markusa Lewina Fajertag na rzecz Lebla Maliniak wystawione, do których żadna waluta liczoną nie była, uważa Fajertag za nie ważne i siebie nie obowiązujące o zwrot których na drodze właściwej prawa wystąpić nie omieszkując, niniejszem ostrzega, aby nikt takowych nie nabywał.

N. Bogusławski, Adwokat.
1—1—12265 za M. L. Fajertag.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. – Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7077. *Горный Департаментъ въ Царствѣ Польскомъ.*

Симъ объявляетъ, что продаются съ публичныхъ торговъ ниже поименованныя казенныя кричныя фабрики и мастерскія заведенія, расположенныя въ Кѣлецкой, Радомской и Петроковской Губерніяхъ.

Пoдажа послѣдуетъ согласно планамъ и инвентарнымъ описямъ, какъ недвижимаго такъ и движимаго имущества, съ принадлежащими къ нимъ строеніями, прудами и площадями, за исключеніемъ жилыхъ домовъ горно-рабочихъ и земель перешедшихъ или могущихъ впредь перенти, по случаю устройства горнорабочаго населенія въ его собственность.

Торги будутъ производиться (in plus) и изустно и посредствомъ запечатанныхъ пакетовъ въ Варшавской Казенной Палатѣ, въ слѣдующихъ срокахъ и начиная съ суммъ, а именно:

1. На продажу кричной фабрики и гидравлической кузницы въ Березовѣ, находящейся въ Кѣлецкомъ Уѣздѣ, торги назнаются 21 Октября (2 Ноября) 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 4,280 (четыре тысяча двести восемъдесятъ) рублей.

2. На продажу гидравлической кузницы, называемой Блото Кѣлецкаго же Уѣзда, торги назначаются 24 Октября (5 Ноабря) 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 1,575 (тысяча пятьсотъ семдесять пять) рублей.

3. На продажу двухъ гидравлическихъ кузницъ, называемыхъ Петронжница въ Сухедновѣ Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначаются 28 Октября (9 Ноября) 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 2,184 (двѣ тысячи сто восемьдесять четыре) рублей).

4. На продажу кричной фабрики въ Барановѣ Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначаются 31 Октября (12 Ноября) 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 4,268 (четыре тысяча двести шестьдѣсять восемь) рублей.

5. На продажу кричной фабрики Остоевъ Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначаются 4 (16) Ноября 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 1,800 (тысяча восемьсотъ) рублей.

6. На продажу кручной фабрики и руччной мастерской кучницы въ Каменной Конскаго Уѣзда, торги назначаются 7 (19) Ноября 1869 г. въ 12 часовъ утра, начинаа съ суммы 6,366 (шест тысять триста шестьдѣсять шесть) рублей.

7. На продажу кричной фабрики Ясевъ Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначаются 10 (22) Ноября 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 1,500 (тысяча пятьсотъ) рублей).

8. На продажу кричной фабрики Янашевъ, Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначются 13 (25) Ноября 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 1,100 (тысяча сто) рублей.

9. На продажу кричной фабрики Гумеръ Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначаются 18 (30) Ноября 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 1,300 (тысяча триста) рублей.

10. На продажу кричной фабрики называемой Святелекъ, Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначаются 20 Ноября (2 Декабря) 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 2,358 (два тысячи триста пятьдесятъ восемь) рублей.

11. На продажу кричной фабрики Малаховъ, Конскаго Уѣзда, торги назначаются 25 Ноября (7 Декабря) 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 14,770 (четырнадцать тысячь семьсотъ семьдесятъ) рублей.

12. На продажу ручныхъ мастерскихъ веденій въ Бобржѣ, Кѣлецкаго Уѣзда, торги назначаются 28 Ноября (10 Декабря) 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 9,930 (девять тысять девятьсотъ тридцать) рублей.

13. На продажу кричной фабрики Пращики, Ченстоховскаго Уѣзда, торги назначаются 2 (14) Декабря 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 5830 (пять тысячь восемьсотъ тридцать) рублей.

14. На продажу кричной фабрики Цыганка, Ченстоховскаго Уѣзда, торги назначаются 5 (17) Декабря 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 4,986 (четыре тысяча деватьсотъ восемьдесятъ шесть) рублей.

15. На продажу кричной фабрики Кострзынъ, Ченстоховскаго Уѣзда, торги назначаются 9 (21) Декабря 1869 г. въ 12 часовъ утра, начиная съ суммы 8,078 (восемь тысячь семьдесять восемь) рублей.

Главнѣйшія устовія для сей продажи заключаются въ слѣдующемъ:

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку кричныхъ фабрикъ и мастерскихъ заведеніи, выше поименованныхъ, обязаны представить залоль наличными деньгами, или ликвидаціонными листами, или иными государственными бумагами имперіи и царства, или же закладными листами земскаго кредитнаго общества, по нарицательной ихъ цѣнѣ, на сумму равняющуюся $^1/_{10}$ части оцѣночной для торговъ суммы, тѣхъ продаваемыхъ кричныхъ фабрикъ и мастерскихъ заведеній, которыя желаютъ пріобрѣсти въ свою собственность, Упомянутыя государственныя и кредитныя бумаги, должны быть съ принадлежащими къ нимъ за неистекшее время купонами

На издержки по публикаціи слѣдуетъ внести наличными деньгами сумму равняющуюся 1% суммъ выше сказанныхъ, съ которюхъ будутъ производимы торги.

Предложившіе на торгахъ изустно, или въ пакетахъ, самыя высшія цѣны за кричныя фабрики и мастерскія заведенія, считаются пріобрѣтателями оныхъ, ихъ залоги удерживаются и если сіи залоги, состоятъ изъ наличныхъ денегъ, то оные зачисляются въ счемъ суммъ слѣдующихъ съ покупателей за продаваемое имущество.

Если же залоги состоятъ состоятъ изъ государственныхъ бумагъ Имперіи и Царства, или изъ закладныхъ листовъ земскаго кредитнаго общества, то покупщики обязаны представить вмѣсто ихъ наличныя деньги, или уполномочить казну продать ихъ чрезъ посредство Польскаго Банка на счетъ покупщиковъ фабрикъ.

Уплата денегъ казнѣ за продаваемое имущество производится слѣдующимъ образомъ:

а) половину оцѣночныхъ за сіи имущества торговыхъ суммъ, за вычетомъ представленнаго при торгахъ залога, покупщики обязаны внести въ Варшавское Губернское Казначейство, наличными деньгами, не позже 30 дней со дня извѣщенія ихъ объ утвержденіи торговъ.

б) остальную за тѣмъ часть оцѣночной суммы, съ которой начинаются торги, по причисленіи къ ней предложенныхъ на торгахъ надбавокъ, покупщики обязываются отъ своего и своихъ наслѣдниковъ имени, уплатить въ казначейство, въ теченіи шести лѣтъ, равными частями, съ уплатою при каждомъ взносѣ 5% отъ всей остающейся въ долгу суммы. Уплата сія производится впередъ, въ два полугодовыя срока, въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяфахъ каждаго года, а первый срочный платежъ долженъ поступить въ казну въ ближайшій послѣ утвержденія торговъ мѣсяцъ, начинающій полугодичный срокъ.

Платежъ въ казну причитающихся суммъ производится только наличными деньгами.

Подробныя условія, относящіяся до сей продажи, обязательныя для покупщиковъ, желающіе участвовать въ торгахъ, могутъ видѣть въ городѣ Варшавѣ въ Горномъ Департаментѣ Царства Польскаго, ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Объявленія въ запечатанныхъ пакетахъ о покупкѣ, должны быть представлены до начатія торговъ, то есть до 12 часовъ утра, въ день торга, по слѣдующей формѣ:

Вслѣдствѣ извѣщенія Горнаго Департамента отъ 18 (30) Сентября 1869 г. за № 2830, представляю сіе объявленіе о томъ, что желаю купить (поименовать кричную фабрику, гидравлическую кузницу, или ручныя мастерскія, на покупку которыхъ представляется объявленіе) за сумму (цифрами) рублей (прописью рублей серебромъ) подчиняюсь при семъ всѣмъ обязательствамъ и предостереженіямъ, помѣщеннымъ въ подробныхъ правилахъ о продажѣ сихъ или сего завода, которыя мною прочитаны, поняты и подписаны.

Залогъ въ суммѣ и на издержки по публикаціи наличными рублей копѣекъ, у сего прилагаю.

Постояное мое жительство въ N. (прописать мѣсто жительства, съ точнымъ обозначеніемъ адреса).

Объявленіе сіе я писалъ въ N. числа мѣсяца 1869 г. (прописать четко имя и фамилію).

Объявленія должны быть написаны на рускомъ или польскомъ языкахъ, въ послѣднемъ случаѣ, съ переводомъ на рускій и запечатаны сургучемъ. На конвертѣ объявленія, должны имѣть надпись:

„въ Варшавскую Казенную Палату, Объявленіе на покупку N. (такой то казенной кричной или мастерской)."

Объявленія, составленныя не по указанной выше формѣ, съ поправками, или заключающія въ себѣ какія либо обусловленія, или оговорки, признаются не дѣйствительными.

Пакеты съ объявленями вскрываются по окончаніи каждаго изустнаго торга.

* *

Podaje niniejszem do wiadomości że przedane zostają przez publiczną licytację, niżej wymienione fryszerki i warsztaty, położone w Gubernjach Kieleckiej, Radomskiej, i Petrokowskiej.

Przedaż następuje odpowiednio do planów i opisów inwentarskich majątku nieruchomego i ruchomego, z należącemi do tegoż majątku zabudowaniami, stawami i placami, z wyłączeniem domów mieszkalnych fabrykanckich i gruntów przeszłych, albo w przyszłości mogących przejść przy urządzeniu ludności górniczej na jej własność.

Licytacja odbywać się będzie in plus głośna i przez opieczętowane deklarację, w Izbie Skarbowej Warszawskiej, w następujących terminach i poczynając od sum, mianowicie:

1. Na przedaż fryszerki i kuźnicy wodnej w Berezowie, powiecie Kieleckim położonej, licytacja oznaczona na dzień 21 Października (2 Listopada) 1869 r. o godzinie 12 w południe, zaczynając od sumy rs. 4280 (rubli srebrem cztery tysiące dwieście ośmdziesiąt).

2. Na przedaż kuźnicy wodnej, nazwanej Błoto, w powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 24 Października (5 Listopada) 1869 r. o godzinie 12 w południe, od sumy rs. 1575 (rubli srebrem tysiąc pięćset siedemdziesiąt pięć.)

3. Na sprzedaż dwóch kuźnic wodnych, nazwanych Pstrążnica, w Suchedniowie, powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 28 Października (9 Listopada) 1869 r. o godzinie 12 w południe od sumy rs. 2184 (rubli srebrem dwa tysiące sto ośmdziesiąt cztery.)

4. Na przedaż fryszerek w Baranowie, powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 31 Października (12 Listopada) 1869 r. o godzinie 12 w południe od sumy rs. 4268 (rubli srebrem cztery tysiące dwieście sześćdziesiąt ośm.)

5. Na przedaż fryszerki w Ostojowie, powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 4 (16) Listopada 1869 r. o godzinie 12 w południe, od sumy rs. 1800 (rubli srebrem tysiąc ośmset.)

6. Na przedaż fryszerski i kowalichy ręcznej w Kamiennej w powiecie Końskim, licytacja oznaczona na dzień 7 (19) Listopada 1869 r. o godzinie 12 w południe, od sumy rs. 6366 (rubli srebrem sześć tysięcy trzysta sześćdziesiąt sześć.)

7. Na przedaż fryszerki Jasiów w powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 10 (22) Listopada 1869 r. o godzinie 12 w południe, od sumy rs. 1500 (rubli srebrem tysiąc pięćset.)

8. Na przedaż fryszerki Janaszów, w powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 13 (25) Listopada 1869 r. o godzinie 12 w południe, zaczynając od sumy rs. 1100 (rubli srebrem tysiąc sto.)

9. Na przedaż fryszerki Humer, w powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 18 (30) Listopada 1869 r. o godzinie 12 w południe, zaczynając od sumy rs. 1300 (rubli srebrem tysiąc trzysta.

10. Na przedaż fryszerek, nazwanych Swiatełek, w powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 r. o godzinie 12 w południe, zaczynając od sumy rs. 2358 (rubli srebrem dwa tysiące trzysta pięćdziesiąt ośm.)

11. Na przedaż fryszerek Małachów, w powiecie Końskim, licytacja oznaczona na dzień 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 r. o godzienie 12 w południe; zaczynając od sumy rs. 14770 (rubli srebrem czternaście tysięcy siedmset siedemdziesiąt.

12. Na przedaż warsztatów ręczno-kowalskich w Bobrzy, w powiecie Kieleckim, licytacja oznaczona na dzień 28 Listopada (10 Grudnia) 1869 r. o godzinie 12 w południe, zaczynając od sumy rs. 9930 (rubli srebrem dziewięć tysięcy dziewięćset trydzieści.)

13. Na przedaż fryszerki Praszczyki, w powiecie Częstochowskim, licytacja oznaczona na dzień 2 (14) Grudnia 1869 r. o godzinie 12 w południe zaczynając od sumy rs. 5830 (rubli srebrem pięć tysięcy ośmset trzydzieści.)

14. Na przedaż fryszerki Cyganka, w powiecie Częstochowskim, licytacja oznaczona na dzień 5 (17) Grudnia 1869 r. o godzinie 12 w południe, zaczynając od sumy rs. 4986 (rubli srebrem cztery tysiące dziewięćset ośmdziesiąt sześć.)

15. Na przedaż fryszerek Kostrzyn, w powiecie Częstochowskim, licytacja oznaczona na dzień 9 (21) Grudnia 1869 r. o godzinie 12 w południe zaczynając od sumy rs. 8078 (rubli srebrem ośm tysięcy siedmdziesiąt ośm.)

Główniejsze warunki tej przedaży są następujące:

Ubiegający się na licytacji o kupno fryszerek i warsztatów powyżej wymienionych, obowiązani są złożyć vadium gotowizną, lub listami likwidacyjnemi, albo innemi papierami procentowemi Cesarstwa i Królestwa, lub też listami zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, po cenie ich imiennej, w sumie wyrównywające $^1/_{10}$ części szacunku ustanowionego do licytacji tych sprzedających się fryszerek i warsztatów, które na swoją własność kupić zamierzają.

Wspomnione papiery procentowe i kredytowe, powinny mieć należące do nich kupony bieżące.

Na koszta ogłoszeń należy złożyć gotowizną kwotąwyrównywającą 1% sum powyżej wskazanych, od których licytacje zaczynać się będą.

Ofiarujący na licytacji głośnej lub w deklaracjach opieczętowanych najwyższe ceny na fryszerki i warsztaty, za nabywców tychże uznani zostaną; ich vadia będą zatrzymane i jeżeli te vadia będą się składały z gotowizny, to takowe policzone zostaną na rachunek sum należnych nod nabywców za sprzedane onym majątki.

Jeżeli zaś vadia składać się będą z papierów procentowych Cesarstwa i Królestwa, albo z listów zastawnych Towarzystwo Kredytowego Ziemskiego w takim razie nabywcy obowiązani są złożyć w ich miejsce gotowiznę, albo upoważnić rząd do sprzedaży za pośrednictwem Banku Polskiego, na rachunek nabywców fabryk.

Zapłata szacunku należnego Skarbowi za sprzedany majątek, ma być uskutecznioną w następujący sposób:

a) połowę oznaczonej do licytacji jako praetium za majątek sumy, licząc w to złożone przy licytacji vadium, nabywcy obowiązani są wnieść do Kasy Gubernialnej Warszawskiej gotowizną, najdalej w ciągu dni 30 od daty zawiadomienia ich o zatwierdzeniu licytacji.

b) pozostałą zaś część oznaczonej na praetium sumy, od której rozpocznie się licytacja wraz z przewyższką na licytacji postąpioną, nanabywcy obowiązują się, w swojem i swoich sukcesorów imieniu, zapłacić Skarbowi w ciągu lat sześciu, równemi ratami, z doliczeniem przy każdej opłacie po 5% od całej pozostałej na długu sumy.

Spłata rzeczona powinna być uskutecznianą z góry w 2 półrocznych ratach, w miesiącach Czerwcu i Grudniu każdego roku, a pierwsza rata powinna być wniesioną do Skarbu w najbliższym, po zatwierdzeniu licytacji, miesiącu rozpoczynającym półroczną ratę.

Zapłata należnych Skarbowi sum może mieć miejsce samą tylko gotowizną.

Szczegółowe warunki, dotyczące tej przedaży, obowlązujące nabywców, konkurenci przejrzeć mogą w Wydziale Górniczym Królestwa Polskiego w Warszawie, każdodziennie z wyjątkiem świąt i dni galowych.

Deklaracje w kopertach opieczętowanych na kupno powinny być składane przed rozpoczęciem licytacji to jest do 12 godziny w południe w dniach licytacji według następującego wzoru.

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 18 (30) Września 1869 r. Nr. 2830, padaję niniejszem deklarację, że życzę sobie kupić (wymienić fryszerkę, kuźnicę wodną, lub warsztaty ręczne, na kupno których podaje się deklaracja) za sumę rs. (liczbami) wyraźnie rubli srebrem poddając się przytem wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom, wymienionym po szczególe w warunkach licytacji, na przedaż tych lub tego zakładu, które to warunki zostały przezemnie przeczytane, zrozumiane i podpisane.

Vadium w sumie i na koszta ogłoszeń rs. kop. przy niniejszem dołączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. (wymienić miejsce zamieszkania z dokładnem wskazaniem adresu.

Deklarację niniejszą pisadem w N. dnia i miesięca 1869 r.

(Podpisać wyraźniz imie i nazwisko):

Deklaracje pisane być winny w języku ruskim, lub polskim, w ostatnim wypadku z przekładem na ruski i zapieczętowane lakiem.

W kopercie zaś powinny mieć adres:

„въ Варшавскую Казенную Палату объявленіе на покупку казеннаго горнаго завода N."

Deklaracje pisane nie podług wskazanego powyżej wzoru, z poprawkami, albo zawierające w sobie jakiekolwiek warunki i zastrzeżenia, będą uważane za nieważne.

Deklaracje te otwarte zostaną po ukończeniu każdej licytacji głośnej.

г. Варшава дня 18 Сентября 1869 года.

Савѣдывающій
Горнымъ Департаментомъ, Антиповъ.
Начальникъ Отдѣленія, Козарскій,
Правитель Канцеляріи, Бригевичъ.

N. D. 6882. *Калишское Губернское Правленіе.*

Отъ Калишскаго Губернскаго Правленія объявляется, что въ присутствіи онаго производиться будутъ 6 (18) Октября с. г въ часъ по полудни публичные изустные торги (in minus) на поставку продовольственныхъ припасовъ для арестантовъ содержащихся въ Калишской тюрьмѣ съ 1 (13) Января 1870 г. по 1 (13) Января 1871 г. съ опредѣленной постановленіемъ б. Совѣта Управленія Царства Польскаго отъ 24 Мая (5 Іюня) 1866 г. за № 22729, нормальной цѣны въ семь копѣекъ серебромъ за дневную порцію арестанта.

Желающіе принять на себя упомянутую поставку обязаны явиться въ назначенное выше мѣсто и срокъ съ свидѣтельствомъ мѣстнаго полицейскаго начальства о своей благонадежности и съ залогомъ на сумму 750 р. с. наличными деньгами, закладными листами или другими государственными билетами, дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною.

О прочихъ условіяхъ можно будетъ узнать въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Калишскаго Губернскаго Правленія ежедневно, исключая табельныхъ и праздничныхъ дней.

Г. Калишъ, 9 Сентября 1869 года.
2—3 за Совѣтника, (. . . . .).

N. D. *6883. Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 8 (20) Октября сего года въ 12 часовъ утра въ присутствіи Губернскаго Правленія будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій (in minus) на отдачу съ подряда исполненіе работъ по постройкѣ новой Греко-Уніатской деревянной церкви въ с. Волѣ Верещинской Влодавскаго Уѣзда съ оградою, начиная отъ суммы 4710 руб. 81 коп. исчисленной по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ вышеозначеннымъ срокомъ, а именно за полъ часа до торговъ на руки Секретаря присутствія запечатанныя объявленія, составленныя согласно нижеслѣдующей формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, въ которыхъ предложенная сумма должна быть написана прописью безъ скобленія и перечеркиванія.

Сверхъ того къ объявленію слѣдуетъ приложить:

а. кассовую квитанцію на внесенный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 471 руб. 8 коп., и

б. гильдейское свидѣтельство установленное Высочайше утвержденнымъ положеніемъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Прочія условія означенныхъ торговъ можно разсматривать въ Административномъ отдѣленіи Губернскаго Правленія, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Сентября 8 дня 1869 г.
Совѣтникъ, (. . . . .)

Форма подписки.

Вслѣдствіе объявленія, отъ 8 Сентября с. г., симъ обязуюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по постройкѣ Греко-Уніатской церкви въ Волѣ Верещинской Влодавскаго Уѣзда, за сумму N. (прописью) принимая на себя всѣ обязательства и предупрежденія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ. Квитанцію N. кассы на представленные въ залогъ р. к., а равно гильдейское свидѣтельство при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ моей неустойки на торгахъ, будутъ мною же обратно приняты (или объ отсылкѣ коихъ въ случаѣ неустойки, прошу распорядиться адресуя на мой счетъ на почту N.

Постоянное жительство имѣю въ N.
Писано мною въ N. мѣсяца 1869 г.
1—3 (имя и фамилія).

N. D. *6884. Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 8 (20) Октября сего года въ 12 часовъ утра въ присутстіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій (in minus) на отдачу съ подряда исполненіе работъ по постройкѣ новой, Греко-Уніятской каменной церкви въ с. Яблонѣ Радинскаго Уѣзда съ оградою, начиная отъ суммы 15,502 руб. 41 коп. исчисленной по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ вышеозначоннымъ срокомъ а именно за полъ часа до торговъ на руки Секретаря присутствія запечатанныя объявленія, составленныя согласно нижеслѣдующей формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, въ которыхъ предложенная сумма должна быть написана прописью безъ скобленія и перечеркиванія.

Сверхъ того къ объявленію слѣдуетъ приложить:

а кассовую квитанцію на внесенный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 1,550 руб. 24 коп., и

б. гильдейское свидѣтельство установленное Высочайше утвержденнымъ положеніемъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Прочія условія означенныхъ торгоръ можно разсматривать въ Административномъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Сентября 8 дня 1869 г.
Совѣтникъ, (. . . . .)

Форма подписки.

Вслѣдствіе объявленія отъ 8 Сентября с. г. симъ обязуюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по постройкѣ Греко-Уніатской церкви с. Яблонѣ Радинскаго Уѣзда за сумму N. (прописью) принимая на себя всѣ обязательства и предупрежденія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ. Квитанцію N. кассы на представленные въ залогъ руб. коп. а равно гильдейское свидѣтельство при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ моей неустройки на торгахъ будутъ мною же обратно приняты (или объ отсылкѣ коихъ въ случаѣ неустойки, прошу распорядиться адресуя на мой счетъ на почту въ N.)

Постоянное жительство имѣю въ N.
Писано мною въ N. мѣсяца 1869 г.
(имя и фамилія).

N. D. *6885. Сѣдлецкое Губернское Правленіе.*

Объявляетъ, что 8 (20) Октября сего года въ 12 часовъ утра въ присутствіи Губернскаго Правленія, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій (in minus) на отдачу съ подряда исполненіе работъ по постройкѣ новой Греко-Уніатской каменной церкви въ м. Вишницы Влодавскаго Уѣзда съ оградою, начиная отъ суммы 10,122 руб. 40½ коп. исчисленной по утвержденной Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны представить предъ вышеозначеннымъ срокомъ а именно за полъ часа до торговъ на руки Секретаря присутствія запечатанныя объявленія, составленныя согласно нижеслѣдующей формѣ на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства, въ которыхъ предложенная сумма должна быть написана прописью безъ скобленія и перечеркиванія.

Сверхъ того къ объявленію слѣдуетъ приложить:

а. кассовую квитанцію на внесенный залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е 1,012 руб. 24 коп., и

б. гильдейское свидѣтельство установленное Высочайше утвержденнымъ положеніемъ о пошлинахъ за право торговли и промысловъ.

Прочія условія означенныхъ торговъ, можно разсматривать въ Административномъ отдѣленіи Губернскаго Правленія, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Сѣдлецъ, Сентября 8 дня 1869 г.
Совѣтникъ, (. . . .)

Форма подписки.

Вслѣдствіе объявленія отъ 8 Сентября с. г. симъ обязуюсь взять въ подрядъ исполненіе работъ по постройкѣ Греко-Уніатской церкви въ м. Вишницы Влодавскаго Уѣзда за сумму N. (прописью) принимая на себя всѣ обязательства и предупрежденія изложенныя въ торговыхъ условіяхъ. Квитанцію N. кассы на представленные въ залогъ руб. коп. а раво гильдейское свидѣтельство при семъ прилагаю, которыя въ случаѣ моей неустойки на торгахъ будутъ мною же обратно приняты (или объ отсылкѣ коихъ въ случаѣ неустойки, прошу распорядиться адресуя на мой счетъ на почту въ N.)

Постоянное жительство имѣю въ N.
Писано мною въ N мѣсяца 1869 г.
(имя и фамилія).

N. D. *6870. Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 3 (15) Октября 1869 года, въ 12 часовъ въ полдень, въ присутствіи сего Управленія, въ Почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ № 1337, будутъ произведены торги за опечатанными объявленіями, на поставку для отопленія помѣщеній Управленія Западнаго Почтоваго Округа, Варшавскаго Почтамта, Почтовой Экспедиціи на Станціи Варшавско-Вѣнской и Бромбергской желѣзныхъ дорогъ и почтовыхъ отдѣленіи въ вагонахъ, около 400 четвертей каменнаго угля, хорошаго качества, въ теченіи одногодичнаго срока т. е. съ 3 (15) Октября, по тоже число и мѣсяцъ 1870 года.

Цѣна за каменный уголь съ доставкою въ дворы домовъ, въ коихъ помѣщаются сказанныя мѣста, съ укладкою таковыхъ въ назначенные для сего склады, опредѣляется по 1 р. 52 к. за одну четверть и отъ сей же цѣны начнутся торги. Качество каменнаго угля, а также нужныя оговорки изложены въ торговыхъ условіяхъ, каковыя могутъ быть разсмотрѣны ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней у Начальника канцеляріи Упревленія Западнаго Почтоваго Округа въ урочные часы. Желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить на руки Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа, въ выше означенный день до 12 часовъ дня, объявленіе на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, написанное безъ исправленій, подчистокъ и перемарокъ, опечатанное сургучемъ, въ коемъ должно быть обозначено прописью количество уступаемаго въ пользу казны процента, къ объявленію слѣдуетъ приложить документы, что желающій взять подрядъ занимается торговлею каменнаго угля и имѣетъ въ Варшавѣ Магазинъ каменнаго угля, ибо такія только лица могутъ участвовавать въ торгахъ, сверхъ того желающій обязанъ представить залогъ въ количествѣ 60 руб. сер., наличными деньгами или въ процентныхъ бумагахъ, дозволенныхъ къ пріему въ залоги.

Объявленія съ подчистками и поправками, написанныя не по упоказанной ниже формѣ, и безъ выше приведенныхъ документовъ, приняты не будутъ.

(Писать на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 коп. сер.).

(Форма объявленія).

Вслѣдстіе вызова Уиравленія Западнаго Почтоваго Округа отъ 10 Сентября 1869 г. за № 10742, представляю настоящее объявленіе въ томъ, что принимая на себя, для отопленія помѣщеніи онаго Управленія, Варшавскаго Почтамта и Почтовой Экспедиціи, на станціи Варшавско-Вѣнской и Варшавско-Бромбергской желѣзныхъ дорогъ, равно и почтовыхъ вагоновъ въ теченіи одногодичнаго срока, съ 3 (15) Октября 1869 года, но тоже число и мѣсяцъ 1870 года, поставку каменнаго угля, хорошаго качества около 400 четвертей, съ доставкою таковыхъ въ предназначенные склады при домахъ въ коихъ помѣщаются или будутъ помѣщаться сказанныя мѣста, съ уступкою отъ цѣны . . . . (прописью) назначенной на каждую четверть таковаго угля . . . . . процентовъ (здѣсь обозначить четко цифрами и прописью количество уступаемаго поставщикомъ процента, и сколько за вычетомъ сего процента, будетъ причтаться Подрядчику за каждую четверть угля), принимая на себя всѣ обязанности и отвѣтственности заключающіяся въ торговыхъ условіяхъ, каковыя мною прочтены; требуемый же залогъ въ количествѣ 60 р. с., при семъ представляю, съ тѣмъ, что если поставка каменнаго угля не останется за мною, то представленный залогъ получу обратно я самъ.

Постоянное мѣсто жительства моего въ (здѣсь пояснить мѣсто жительства, т. е. при какой улицѣ, въ домѣ подъ № . . . .)
Писалъ въ г. Варшавѣ . . . . дня 1869 г.

(Подписать четко имя и фамилію) на конвертѣ сверхъ адерсса, въ управленіе Западнаго Почтоваго Округа, слѣдуетъ еще написать: „Объявленіе на поставку каменнаго угля для отопленія помѣщеній почтоваго вѣдомства въ Варшавѣ.

Г. Варшава, 10 Сентября 1869 года.
1—3 Начальникъ Округа, Фрейгангъ.

N. D. *7074. Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 29 Сентября (11 Октября) 1869 г. въ 12 часовъ въ полдень произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія, въ почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ № 1337, торги за опечатанными объявленіями, на починку печей, англійскихъ кухонъ, постройку скамейки, лѣстницы для трубачисговъ и одновку комнаты въ Экспедиціи пріема денегъ и посылокъ въ почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ № 421, 1337 и 1360/1 согласно выпискамъ изъ смѣтъ составленныхъ почтовымъ архитекторомъ а именно:

28, 30, Іюля, 6, 19 и 24 Августа с. г., начиная со смѣтной суммы 436 руб. 50½ к. всѣ работы имѣютъ быть произведены изъ самаго лучшаго качества матеріаловъ, со всею точностію, прочно плотно и исправно, согласно оговоркамъ указаннымъ въ торговыхъ условіяхъ, каковыя могутъ быть разсмотрѣны въ урочные часы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, у Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа.

Желающій участвовать въ торгахъ долженъ представить на руки Начальника Канцелиріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа въ выше означенный день до 12 часовъ дня опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій, подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въ ономъ прописью количества уступленнаго въ пользу казны процента. Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 44 руб. наличными деньгами.

Объявленія съ подчистками и поправками написанныя не по указанной ниже формѣ, приняты не будетъ.

Писать на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 коп. сер.

(Форма объявленія).

Вслѣдствіе извѣщенія Управленія Западнаго Печтоваго Округа отъ 18 Сентября 1869 года, за № 11470, представляю настоящее объявленіе, что принимаю на себя указанную въ этомъ извѣщеніи починку печей, англійскихъ кухонъ, постройку скамейки и лѣстницы для трубачистовъ, а равно одновку комнаты въ Экспедиціи пріема денегъ и посылокъ въ почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ № 421, 1337 и 1360/1 при Краковскомъ Предмѣстіи и на Варецкой площади, за смѣтную сумму 436 руб. 50½ к., съ уступкою отъ этой суммы (здѣсь обозначить четко цифрами и прописью количество уступаемаго поставщикомъ процента въ пользу казны) принимая на себя втѣ обязанности и отвѣтственность изложенныя въ торговыхъ условіяхъ, съ каковыми, по совершенномъ прочтенія ихъ, соглашаюсь и требуемый залогъ въ количествѣ 44 руб. наличними деньгами при семъ представляю, если же подрядъ не останется за мною, то представленный залогъ самъ получу обратно. Постоянное мѣсто жительства моего въ (здѣсь пояснить мѣсто жительства, то есть, при какой улицѣ, въ домѣ, подъ №...) писалъ въ г. Варшавѣ . . . . . дня 1869 года.

(Подписать четко имя и фамилію).

На конвертѣ сверхъ адреса въ Управленіе Западнаго Почтоваго Округа, слѣдуетъ еще написать: „Объявленіе на работы въ почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ".

Г. Варшава, 18 Сентября 1869 года.
1—3 Начальникъ Округа, Фрейгангъ.

N. D. *7100. Центральное Управленіе Акцизными Сборами въ Царствѣ Польскомъ.*

Центральное Управленіе акцизными сборами симъ извѣщаетъ, что 15 (27) Октября въ часъ по полудни, производимы будутъ въ Варшавской Казенной Палатѣ изъустные торги на продажу строеній съ землею, оставшихся послѣ упраздненнаго Солянаго Магазина въ д. Добржиковѣ, Гостынскаго Уѣзда, Варшавской Губерніи.

Торги начнутся съ суммы 5,923 руб. 98 коп., опредѣленной по оцѣнкѣ, которая вмѣстѣ съ планомъ и торговыми условіями, можттъ быть просматриваема въ Центральномъ Управленіи акцизными сборами, и на мѣстѣ въ Канцеляріи Добржиковскаго Солянаго Маганина.

Желающій торговаться обязанъ представить залогъ въ расмѣрѣ 593 руб. наличными деньгами, который отступающимъ отъ торговъ будетъ возвращенъ немедленно.

Устоявшемуся же на торгахъ лицу, залогъ будетъ удержанъ впредь до исполненія имъ принятыхъ условій.

Г. Варшава, 17 Сентября 1869 года.
1—2 Директоръ, (. . . . .).

N. D. 7089. *Плоцкая Казенная Палата.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе: что торги произведенные на отдачу въ аренду права пропинаціи въ 288 селеніяхъ, уѣздовъ Рыпинскаго, Серпецкаго, Липновскаго, Прасныщскаго и Плоцкаго, не состоялись; вслѣдствіе чего и на основаніи установленныхъ правилъ, эти пропинаціонныя статьи отдаются нынѣ въ аренду безъ торговъ, срокомъ по 1 (13) Января будущаго 1870 г. По сей причинѣ Палата вызываетъ желающихъ взять въ аренду право пропинаціи въ которыхъ либо изъ ниже поименованныхъ 288 имѣній, представить ей письменныя о томъ объявленія, съ назначеніемъ цѣны, которую они предложатъ за каждую изъ избранныхъ ими статей, съ подробнымъ объясненіемъ объ мѣстѣ ихъ жительства. Къ сему присовокупляется, что каждая пропинаціонная статья будетъ отдана тому лицу, которое предложитъ высшую за нее цѣну, въ теченіи 10 дней, считая со времени первой публикаціи настоящаго объявленія.

Право пропинаціи отдается въ аренду безъ торговъ, въ слѣдующихъ селеніяхъ:

1. Рыпинскаго Уѣзда, въ селеніяхъ: Бродничка, Балинъ, Бабцъ венчаки, Бабцъ ржалы, Вулька суминска, Выремба, Годзишевы, Гульбны, Дембувка, Дылево Жале, Жале v. Кристіяново, Жолково, Засадки, Кобрженецъ лит. Ц, Кокотинъ, Ликецъ Лисины, Надрожъ, Новины, Островъ, Папротки-бяласы, Папротки Гоголы лит. А, Русково, Спѣхы Тромбинъ, Цетки, Щехово, Бѣле, Лукомѣ, Сумовка, Викторово.

2. Серпецкаго Уѣзда, въ имѣніяхъ: Брудпице, Смульня, Хажины Рогале, Храйонь.

3. Липновскаго Уѣзда, въ имѣніяхъ: Бялоблоты, Борово, Хочень, Дыблинъ, Добачево, Іюзефово, Іончивскъ, Игнацково, Карвосѣки, Клобуково-Патрже, Колатъ, Коморово, Козирогъ ржечный, Кулинъ, Кохонь, Лигувко, Лемпичизна, Млынецъ, Малянувко, Маляново нове, Пясечно, Плончинъ, Плончинекъ, Рембѣлинъ, Рыбитвы нове, Рыбники, Заѣзіорже.

4. Прасныщскаго Уѣзда, въ имѣніяхъ Бугзы Плоске, Нова-весь, Здзивуй, Бржноновоиове, Бржозово-старе, Доброгосты, Завады, Рженгно-во, Шпаки, Дзержеговко, Равки, Богате, Лешно, Мхово л. В, Сѣраково, Кржиновлога Велька, Рембѣлинъ. Рыцице, Улятово Румунекъ, Чаржесте Вельке, Чаплице Бонки, Острове Зброхы, Мхово лит. А, Обромбъ, Хойново, Грабово-Падаки, Грабово-Завады, Шлюбово, Бржозово - Маѣ, Бржозово - Ленгъ, Бржозово-Утраты, Василы-Таньске, Заболикъ-Велькій, Заболякъ-Бискупи, Космово, Кепсоха-Танскъ Китки, Лончино - Старе, Лончино-Нове, Оржумѣхъ, Павловко, Пободзе-Танскъ, Циховo, Хощевка, Ястржембецъ, Скузе, Гост-

лово, Дембины, Мховко лит. А, Кобыляки Чаржасте, Огленда, Бржески-Колаки, Домбрувка, Гадомецъ-Милоцента, Гадомецъ-Выраки, Гадомецъ-хржцаны, Гржондки, Залесѣ-Свинярске, Квятково, Ниске-Вельке, Осѣтчизна, Рапаты-жохы, Улятово-Гацъ, Улятово-Боржухы, Улятово-Слабогура, Улятово-Черняки, Улятово-Поворжель, Быстре-Хжаны, Дембе-Конски, Госки Вонсоше, Каки Мрочки, Краево Кельке, Краево-Верціохы, Лое, Моравы-Вельке, Моравы-сливки, Острове-Дыле, Острове-Станчики, Рудно-Езіорове, Романы-Горске, Романы-Залесѣ, Чаплице-Курки, Жебры-Корды, Жебры-Марцише, Зберожъ, Залоги-Ендржейки, Чернице, Гурки, Гроецъ, Кіевице, Ланента, Мхово лит. В, Милошевецъ-Кмѣцы, Милошевецъ-Остафее, Милошевецъ-Токи, Обрембецъ, Рудно-Кмѣце, Ростково, Зембржусъ-Велькій, Хростково-Вельке, Яблоново, Кобыляки-конопки.

5. Плоцкаго Уѣзда, въ имѣніяхъ: Арцишево, Бониславъ, Боровице, Броды-Мале, Борженъ, Бялуты, Бомбалице, Брохоцинъ, Брохопинко, Воровице, Вемпилы, Вышина, Влуки, Волова, Гилино и Біончино, Гощино Гурне, Голоцинъ, Гутово-Страдзино, Гижино и Закржево, Добросѣлице-Залесе, Домбрускъ, Дембекъ, Добросѣлице-Вельке, Жохово, Жоховко, Жерники, Здзяръ-Малый, Іончево-Абрамки, Іончево-Езерне, Кобыльники, Козлово, Кухары-Ежево, Карвово-Шляхецке, Ковалевко, Крайкувко, Кржикосы, Кусково-Бугусенды, Кусково-Броношевице, Кендзержинъ, Космачево, Лещино-Ксенже, Лукошино-Борки, Лонево, Лысаково, Ленгъ-Косцельный, Лубки, Малишево, Малишевко, Милодрожъ, Малахово, Млице-Костеры, Могельница, Міяково, Мокржекъ, Надулки, Немчево, Нагурки, Нидзино, Мищице, Отолинко, Остржиково, Огоржелице, Посаржинъ, Прущино, Пилихово, Пеншино, Пейлово, Плонна-Панска, Помяново-Дзерки, Петрикозы, Подлецкъ, Пржецишево, Рудовко, Ростково, Рогенице, Рыхарцице-Гнаты, Рыхарцице-Вельке, Рамутовко, Самборжъ, Свѣнцице, Слупца-Дужа, Смардзево, Сокольники, Семки, Сетроне, Сломино, Смолино, Тхоржъ, Тлубице, Уменино-Желязки, Уменино-Лубки, Раленцинъ, Хилино, Хоментово, Худзинко, Цесле (Горжеховскаго), Цешево, Цешевко, Цыбулино, Ціолково, Чахово, Шелиги-Дуже, Шульборы, Ярошево-Бромѣржъ Бутково, Бржехово, Крубице, Ковалево, Майки-Мале, Надулки-Добрске, Осѣкъ, Свѣрчино.

Г. Плоцкъ, Сентября 13 дня 1869 года.
1—3 Управляющій Палатою, (......).

N. D. 6693. *Ломжинское Акцизное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи разрѣшенія Центральнаго Управленія акцизными сборами въ Царствѣ Польскомъ, въ Пултускомъ Солян омъ Магазинѣ, 7 и 8 числъ Октября мѣсяца сего 1869 г. съ 12 до 4 часовъ по полудни, будутъ производиться изустные публичные торги съ узаконенною чрезъ три дня переторжкою, на продажу нечистой соли, накопившейся въ помянутомъ соляномъ магазинѣ, а именно: шибиковой соли: 199 бочекъ, или 1870 п. 24 ф. оцѣненной по 60 к. за пудъ и 264 бочки, или 2481 п. 24 ф., оцѣненной по 45 к. за пудъ; шибиковой въ кускахъ: 65 п. 17 ф. по 60 к. за п. и 159 п. 27 ф. по 45 к. за п. и зеленой въ кускахъ 24 п. по 40 к. за п., начиная торгъ отъ выше объясненныхъ цѣнъ.

Означенная соль, на торгахъ будетъ предложена отдѣльными партіями: кусковая отъ 45 до 100 п. и бочковая отъ 5-ги до 55 бочекъ въ каждой партіи.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку соли, благовременно обязаны внести въ одно изъ губернскихъ или окружныхъ казначействъ залогъ въ размѣрѣ 1/10 части стоимости того количества соли, которое пожелаютъ купить, по цѣнамъ, какъ обозначено выше. Удостовѣренія казначействъ о взносѣ сказанныхъ залоговъ, должны быть поданы при простыхъ объявленіяхъ, Надзирателю акцизныхъ сборовъ 2-го округа въ г. Пултускѣ 7 и 8 Октября предъ открытіемъ торговъ до 12 часовъ утра.

Условія, относящіяся къ симъ торгамъ, желающіе могутъ разсматривать ежедневно отъ 10 часовъ утра до 2 часовъ по полудни, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней, въ Канцеляріяхъ: Ломжинскаго Акцизнаго Управленія и 2-го Акцизнаго Округа въ г. Пултускѣ, равно какъ и у Солянаго Пристава Пултускаго солянаго магазина, гдѣ вмѣстѣ съ симъ можно осматривать назначенную въ продажу соль.

Г. Ломжа, Сентября 2 дня 1869 года.
1—2 за Управляющаго, (......).

N. D. 6953. *Управленіе Княжества Ловичскаго.*

Объявляетъ симъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ присутствіи Управленія Княжества Ловичскаго въ селеніи Лышковице 2 (14) Октября с. г. въ 12 часовъ утра, будутъ производиться публичные торги (in plus) на продажу оптомъ.

а) Около восми-сотъ штукъ ольховаго лѣса расположеннаго при деревни Сломковѣ, Гмины Скерневка, Скерневицкаго Уѣзда, въ разстояніи отъ города Скерневице шесть верстъ, отъ шосейной же дороги въ одной верстѣ.

б) Девятьсотъ сорокъ штукъ такого же лѣса расположеннаго при мельничной усадьбѣ Памѣнтна, Гмины Скерневка, Скерневицкаго Уѣзда, въ разстояніи шести верстъ отъ города Скерневице.

Цѣна опредѣляется для торговъ ad а), въ 150 руб. ad б), въ 237 руб. 11 коп.

Желающій торговаться, обязанъ явиться въ означенный срокъ въ селеніи Лышковице, и представить залогъ равняющійся половинѣ цѣны назначенной къ тортамъ.

Условія для торговъ могутъ быть разсматриваемы во всякое время въ присутствіи Управленія въ селеніи Лышковице.

Лышковице, Сентября 11 (23) д. 1869 г.
Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,
Колежскій Совѣтникъ,
1—3 Стефановичъ.

N. D. 6691. *Кольское Уѣздное Управленіе.*

Доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что 22 Октября (4 Ноября) сего года въ 10 часовъ утра въ деревнѣ Козьминъ, Уѣздный Секвестраторъ будетъ производить торги на продажу разныхъ предметовъ т. е. мебели, повозокъ, лошадей и серебрянныхъ издѣлій запрещенныхъ на пополненіе казенныхъ недоимокъ съ имѣнія Козьминъ, по оцѣнкѣ на 867 руб. 90 коп.

Всякій затѣмъ желающій торговаться обязанъ прибыть въ означенный выше срокъ и мѣсто пріобрѣтенный въ наличныя деньги.

Г. Коло, 3 Сентября 1869 года.
2—3 Начальникъ Уѣзда, (......).

N. D. 7068. *Магистратъ Города Домбе.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ канцеляріи онаго 15 (27) Октября 1869 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться публичные торги отъ суммы (in plus) 325 р. 30 к. на отдачу въ одногодичное арендное содержаніе дохода съ убоя скота въ г. Домбѣ, начиная съ 1 Января 1870 г.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явится въ назначенный срокъ и внести залогъ, который неустоявшемуся при торгахъ тотчасъ будетъ возвращенъ, а того за кимъ торги останутся удержанъ.

Г. Домбе, 16 Сентября 1869 года.
Бургомистръ, Штабсъ-Капитанъ,
Ивановскій.

N. D. 7122. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Albina Radoszewskiego vice-dyrektora wyznań w Królestwie Polskiem i jego małżonki Ludwiki z Radoszewskich Radoszewskiej, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, czyli obojga małżonków Radoszewskich, w Warszawie pod Nr 779 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy ogólnej rsr. 20,928 kop. 47, z procentem od dnia 1 Lipca 1868 roku (z możnością potrącenia upłaconej listami likwidacyjnemi sumy rs. 1,800), oraz kosztów od Leopolda-Wilchelma dwóch imion Patzer obywatela, właściciela dóbr Rogów, w Powiecie Brzezińskim Gubernji Petrokowskiej położonych, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Onufrego Szadkowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego z dnia 10 (22) a w kontynuacji 11 (23) i 12 (24) Października 1868 r sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE,

Rogów z przyległościami Marjanów, dawniej w Okręgu Brzezińskim Powiecie Rawskim Gub. Warszawskiej obecnie w Powiecie Brzezińskim Gub. Petrokowskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Brzezinach w gminie Mroga Dolna, Parafji Jeżów położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Leopolda-Wilhelma Patzer należące, i w tegoż posiadaniu zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone ogólnej rozległości około włók 45 mórg 8 po odtrąceniu tego, co na rzecz włościan wedle Najwyższego Ukazu przeszło, zawierające.

Na gruncie tych dóbr, są następujące zabudowania:

1. Wjazd do dworu przez bramę masiv murowaną z wierzejami dwuskrzydłowemi sztachetowemi, nad którą umieszczony jest dzwonek metaliczny z sznurem.

2. Stodoła kamieniem polnym podmurowana, masiv murowana, gontami kryta, przy której jest maneż okrągło z cegły na wapno obmurowany gontami kryty.

3. Stodoła masiv murowana z maneżem czterokonnym gontami kryta, z młocarnią i sieczkarnią pod stodołą tą jest piwnica.

4. Chlewy masiv murowane dachówką kryte.

5. Spichrz masiv murowany piętrowy, dachówką kryty, pod którym jest piwnica.

6. Szopa gontami kryta.

7. Zabudowanie dachówką pokryte, w którem tak jest urządzona, że z tyłu na dole, jakby suteryna, jest holendernia, a na wierzchu są stajnie dla koni, przy zabudowaniu tem jest urządzona pompa drewniana, za pomocą której jest wydobywana gnojówka, która wznosi się na pola, przy budynku tym na zewnątrz jest urządzona kadź wielka w żelazne obręcze do wywozów.

8. Gorzelnia i browar masiv murowane dachówką kryte, z kominem murowanym.

9. Suszarnia i drwalnia masiv murowane dachówką kryte, z kominem murowanym.

10. Zabudowanie z drzewa gontami kryte z słupem drewnianym, na którym jest urządzony gołębnik, na kurniki przeznaczne.

11. Budynek z drzewa gontami kryty.

12. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.

13. Szopa murowana dachówką kryta.

14. Dom z drzewa szabrowany, oficyną zwany, z gankiem, dachowką kryty z kominem murowanym

Ogród obszerny, w części drzewem dzikiem, a po większej części drzewem owocowem obsadzony, w części warzywny sztachetami z łat osłoniony, przy którym jest mała sadzaweczka, w ogrodzie tym jest dwie altanki z drzew, a z boku urządzona kloaka, po za ogrodem jest kawał muru z cegły, inspekta z pięciu skrzyń, 13 pni czyli uli, z pszczołami.

15. Piwnica w ziemi murywana gontami kryta, przy której jest dół deskami na wapno pokryty.

16. Porządkownia z szopą masiv murowana gontami kryta.

17. Stodoła gontami i w części deskami kryta.

18. Owczarnia z kamienia polnego murowana dachówką kryta.

Studnia cembrowana z pompą, z której zarazem przez rury pod ziemią przeprowadzone, wydobywa się woda na górę do gorzelni i browaru.

19. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym, przy którym jest kloaczka.

20. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.

21. Kuźnia z kamienia murowana dachówką kryta, z kominem murowanym.

22. Zabudowanie z drzewa deskami i gontami częścią kryte, w którem jest dla służby dworskiej 7 chlewów urządzonych.

23. Dom z drzewa gontami kryty 2 kominy murowane mający.

24. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym

25. Młyn wodny z drzewa gontami kryty, na rzece Mzoga, o trzech gankach, kamieniami i wszelkiemi rekwizytami.

26. Dwa domy z drzewa gontami kryte, z kominami murowanemi.

27. Stajenka i obórka gontami kryte.

28. Stodoła z drzewa gontami kryta, w której jest urządzony spichlerek.

29. Chlewy z drzewa gontami kryte.

30. Kuczka żydowska z desek chrustem i choiną pokryta. Piwnica czyli dół na kartofle.

31. Dom z drzewa gontami kryty z 2 kominami

32. Obórka z drzewa gontami kryta.

33. Karczma z drzewa z zajazdem i stajnią gontami kryte, przed karczmą studnia cembrowana z żurawiem i kubłem.

34. Obórka z drzewa gontami kryta.

35. Stodółka z drzewa gontami kryta.

36. Karczma z drzewa z zajazdem i stajnią dachówką kryta z kominem murowanym, przy której to karczmie jest studnia cembrowana z bali, z kołem i kubłem.

37. Stodółka z drzewa gontami kryta.

38. Dom z drzewa gontami kryty z kominem murowanym.

39. Dwa piece murowane gontami kryte do wypalania cegły i 1 bez dachu.

40. Pięć szop do składania cegły, gontami a częścią deskami krytych.

41. Pięć dołów cembrowanych z maszynerjami.

42. Studnie czyli pompy do wyciągania wody.

Przy piecach powyższych są ułożone szyny żelazne i jest urządzona kolej żelazna dla przewózki cegły do stacji na plant, która to kolej jest kosztem dyrekcji urządzona.

43. Dom z drzewa gontami kryty z 3 kominami.

44. Szopa deskami i klepkami kryta.

Inwentarz żywy i martwy, oraz aparat gorzalniany, w browarze kocioł miedziany i t. p., po szczególe w akcie zajęcia umieszczony.

Majer Wejnberger i Peretz Brałer, opłacają tytułem placowego rsr 30 rocznie. Każdy utrzymujący bufet na stacji kolei żelaznej w Rogowie, płaci rsr. 350. Bendyk Wolfau dzierżawiący młyn, nic nie płaci, z powodu iż takowy ma wypuszczony w procencie od pożyczonej sumy Patzerowi. Juljusz Oberlender i Jakób Ulmen, z karczem płacą po rsr. 150, dochód z propinacji w całych dobrach ze sprzedaży okowity może być około rs. 750, a z ogrodu fruktowego rs. 150, zaś dochody z cegielni i browaru, oraz z pachtu krów i owiec, oraz rybołówstwa w miarę produkcji.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone:

1. Wiktorowi Slusarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Brezinie tamże urzędującemu na ręce własne.

2. Antoniemu Nockowskiemu, Wójtowi gminy Mroga-Dolna, do której to gminy dobra ziemskie Rogów w Powiecie Brezińskim Gubernji Petrokowskiej położone, należą, we wsi Mroga-Dolna urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 16 (28) Października 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie d. 17 (29) Października 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnien i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 2 (14) Stycznia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 31 Paźdz. (12 Listop.) 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na Tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 31 Paźdz. (12 Listop.) 1868 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 2 (14), 16 (28) Stycznia i 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 roku 3-ch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Rogów z przyległościami Marjanów dawniej w Okręgu Brezińskim Powiecie Rawskim obecnie w Powiecie Brezińskim Gubernji Petrokowskiej położonych, Trybunał wyrokiem daty 30 Stycznia (11 Lutego) 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 3 (15) Marca 1869 r. godzinę 10 z rana, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I-ym pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rsr. 20,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Warszawa d. 1 (13) Lutego 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym po oddaleniu sporów przez dłużnika Patzera wyniesionych, dobra ziemskie Rogów z przyległościami przysądzone zostały przygotowawczo Teododorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 20,000 i Trybunał wyrokiem daty 3 (15) Marca 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Rogów z przyległościami na dzień 12 (24) Czerwca 1869 r. godzinę 10 rano, lecz z powodu sporów termin nie przyszedł do skutku, a gdy takowe usuniętemi już zostały, Trybunał wyrokiem ilacyjnym d. 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Rogów, na dzień 18 (30) Sierpnia 1869 roku, godzinę 10 rano. Termin ten dla braku licytantów od sumy rsr 55,763 kop. 33 1/3, jako 2/3 części szacunku przez biegłych wynalezionego spełzł bezskutecznie. Dla tego Trybunał wyrokiem daty 11 (23) Września 1869 roku zapadłym, taksę za wygórowaną uznał, szacunek na rs. 83,645 wynaleziony do sumy rs. 62,733 kop. 75, to jest o 1/4 część zmniejszył i od 2/3 części tak zniżonego szacunku to jest od sumy rsr. 41,822 kop. 50 odbycie licytacji dóbr Rogowa nakazał a zarazem termin do ostatecznego przysądzenia takowych na dzień 16 (28) Października 1869 r., godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I. pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 41,822 kop. 50, jako szacunku zniżonego.

Warszawa d. 16 (28) Września 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7095. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Alberta Wilczek malarza w Warszawie pod Nr. 2247*a* zamieszkałego, oraz jego prawonabywcy Tomasza Sulnickiego obywatela w Warszawie pod N-rem 1580*a*. zamieszwałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kokeli Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskie-

go, w Warszawie pod Nr. 647/8 przy ulicy Przejazd zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 600 z procentem 5% od dnia 3 (15) Marca 1865 roku, rs. 180 tytułem kosztów wyrokiem Senackim zasądzonych, rs 5 za wyjęcie wyroku Senatu i rs. 10 tytułem kosztów wyrokiem Trybunału zasądzonych niemniej kosztów egzekucyjnych i innych w chwili zapłaty obliczyć się mających, od Anny z Niemirowskich Łaskiej, Seweryna Łaskiego b. Komisarza Policji Wykonawczej, obecnie emeryta małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, właścicielki prawa dzierżawy z prawem uwłaszczenia amortyzacyjnego kolonji Olesin i Ostrów w Powiecie Nowo-Mińskim Gubernji Warszawskiej położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Napoleona Mierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 13 (25) i 14 (26) Stycznia 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

KOLONJE

Olesin i Ostrów Kanie do głównych dóbr Dębe Wielkie należące i z temiż wspólną hypotekę mające, w Powiecie Nowo-Mińskim gminie Dembe Wielkie, w parafii Długa Kościelna, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Mińsku Gubernji Warszawskiej położone, prawem wieczystego posiadania do egzekwowanej Anny z Niemirowskich Łaskiej, Seweryna Łaskiego małżonki należące w tejże posiadaniu zostające, ogólnej powierzchni około włók 4 mórg 17 prętów kwadratowych 150 miary nowo-polskiej gruntu obejmujące.

Na gruncie tej kolonji są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa gontami kryty o jednym kominie murowanym.
2. Budynek z bali gontem kryty o jednym kominie murowanym.
3. Stodoła z drzewa słomą poszyta.
4. Budynek z bali słomą poszyty.
5. Piwnica w ziemi balami ocembrowana z wystawką z desek. deskami kryta.
6. Chałupa z bali słomą poszyta o jednym kominie murowanym.
7. Obora z bali gontami kryta.
8. Studnia balami cembrowana z żurawiem.
9. Kloaka z desek deskami kryta.
10. Ogród owocowy kwiatowy i warzywny płotem z żerdzi ogrodzouy, w którym jest drzewek młodych około sztuk 60, a reszta dzikich.
11. Z kolonji tych opłaca się czynsz dzierżawno amortyzacyjny rs. 210 rocznie.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych kolonji, znajduje się w akciezajęcia u sprzedażą dyrygującego Józefa Kokeli Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w Warszawie pod Nr. 647/8 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydz. I. złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Bolesławowi Miaskowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Mińsku, tamże urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce własne.
2. Wojciechowi Znanieckiemu, Wójtowi gminy Dembe Wielkie do których powyższe kolonje należą, we wsi Pustelniku Powiecie Nowo-Mińskim urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Dembe Wielkie d. 12 (24) Maja 1869 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 15 (27) Lipca 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kokeli Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 26 Maja (7 Czerw.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 26 Maja (7 Czerw.) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 15 (27) Lipca, 29 Lipca (10 Sierpnia) i 12 (24) Sierpnia 1869 roku, trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości wyżej wyrażonej, Trybunał Cywilny w Warszawie termin do przygotowawczego przysądzenia na dzień 15 (27) Września 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 100 jako szacunku przez popierających sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznego przysądzenia od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wykazać się mającego.

Warszawa d. 13 (25) Sierpnia 1869 r.
Podpisarz Tryyunału,
Franciszek Betley.

W terminie powyższym po załatwieniu akcji incydentalnej Seweryna Łaskiego, przygotowawcze przysądzenie odbyło się, przy którem popierającemu sprzedaż Obrońcy kolonje Olesin i Ostrów Kanie za sumę rsr. 100 przysądzono.

Termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 17 (29) Listopada 1869 r. godzinę 10 rano wyznaczonym został.

W dniu tym w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykazać się mającego.

Vadium rs. 750.

Warszawa d. 18 (30) Września 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7071. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Teofila Nowakowskiego obywatela w Warszawie pod Nr.356 zamieszkałego, Henryka Baustyjan obywatela w Warszawie pod 1376, Kajetana Niezabitowskiego emeryta w Warszawie pod Nr. 1444 zamieszkałych a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr.1775 zamieszkałego, obrane mających w poszukiwaniu sumy jednej rsr. 450, drugiej rs. 300 razem rs. 750 z procentem od dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r. zaległym w dniu wypłaty obliczyć się mianym i kosztów dla Teofila Nowakowskiego zaś procentu zaległego od sumy rs. 450 po d. 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r. Henrykowi Baustyjan, zaś procentu od sumy rs. 300 po tenże sam dzień 25 Kwietnia (7 Maja) 1866 r. Kajetanowi Niezabitowskiemu należnego od Józefy z Narwojnów Jakubowskiej Kazimierza Jakóbowskiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej w Warszawie pod Nr. 2576 zamieszkałej i Antoniny Narwojn panny doletniej obudwóch współwłaścicielek nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2576 położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 3 (15) Stycznia 1867 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Rybaki pod Nr. 2576 pod juryzdykcją Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I w gminie Magistratu Miasta Warszawy, w Cyrkule Policyjnym II na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynszu, rocznie rs 5 kop. 40 położona, prawem własności do egzekwowanych dłużniczek Józefy z Narwojnów Jakubowskiej oraz Antoniny Narwojn należąca i w posiadaniu tychże zostająca poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadr. 7,770 albo arszynów 6016 obejmująca.

Na gruncie powyższej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy z drzewa gontami kryty dwa kominy murowane mający.
2. Budynek z drzewa gontami kryty na komórki i wozownie przeznaczony.
3. Kloaki z drzewa gontami kryte.
4. Komórki z desek deskami kryte.
5. Stajenka czyli obórka z drzewa deskami kryta.
6. Parkan z desek w którym jest brama z furtką.
7. Budynek z drzewa gontami w małej części deskami kryty mieści w sobie komórki.
8. Budynek z drzewa gontami kryty mieszczący w sobie stajnie czyli obory.
9. Szopa deskami kryta mająca jedną tylko ścianę deskami zasłoniętą.
10. Narkan z drzewa z bramą.
11. Drzewa osikowe rosnące.

W nieruchomości tej 13 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych, prócz tego z wozowni Szlama Ryba opłaca rcznie rs. 15, Abraham Ring i Hersz Owczarek utrzymujący łazienki letnie przy brzegu należącym do tej nieruchomości opłacają tytułem placowego po rs. 50 za każdą porę letnią, niemniej do nieruchomości tej przywiązane jest prawo rybyłóstwa przy brzegach należących do tej nieruchomości.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nierucnomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Mieczysława Wyrzykowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.
2. Michałowi Rzeszotarskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I, w Warszawie, w pod Nr. 1767 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 13 (25) Stycznia 1867 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie w dniu 19 (31) Styczniu 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I-ym w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Kwietnia 1867 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Mieczysław Wyrzykowski Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 1 (13) Lutego 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa dnia 1 (13) Lutego 1867 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 4 (16) i 18 (30) Kwietnia oraz 2 (14) Maja 1867 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży tej nieruchomości Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 2 (14) Maja 1867 r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości rzeczonej na dzień 23 Maja (4 Czerwca) 1867 r. w tymże Trybunale wyznaczył. Popierający sprzedaż podał za tę nieruchomość rs. 4549 kop. $12^2/_3$ i od tej sumy licytacja w terminie przygotowawczego i ostatecznego przysądzenia zaczynać się będzie jako od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

W terminie rzeczonym nieruchomosc ta przygotowawczo przysądzoną została Patronowi Wyrzykowskiemu za sumę rs. 4549 kop. $12^2/_3$ i termin do ostatecznego przysądzenia wyznaczony został na dzień 2 (14) Sierpnia 1867 r. w pomienionym Trybunale.

Gdy jednak dla zaszłych sporów termin ten spełzł bezskutecznie, i powyżsi wierzyciele subhastacji nie popierali, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem z dnia 23 Lipca (4 Sierpnia) 1869 r. podstawił Jana Nepomucena Sawickiego w Warszawie pod Nr. 711 zamieszkałego a zamieszakanie prawne do tego interesu u Feliksa Chruszczakowskiego Adwokata pod Nr. 569/570 zamieszkałego, obrane mającego, jako wierzyciela hypotecznego sumy rs. 300 z procentami do dalszego popierania w miejsce Teofla Nowakowskiego, Henryka Baustyjana i Kajetana Niezabitowskiego) subhastacji nieruchomości Nr. 2576 w Warszawie położonej, oznaczając termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości na dzień 2 (14) Września 1869 r. godzinę 10 z rana które się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń tegoż Trybunału a licytacja rozpocznie się od sumy jak wyżej rs. 4549 kop. $12^2/_3$, na vadjum złożyć trzeba rs. 600.

Sprzedażą dyrygować będzie Feliks Chruszczakowski Adwokat, którego zamieszkanie wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13) Sierpnia 1869 r.
Juljan Świerczewski.

W terminie powyższym właściciele tej nieruchomości zapłacili przez subrogacją Janowi Nepomucenowi Sawickiemu kwotę rs. 300 z procentami.

Że zaś tenże wierzyciel Sawicki, zamieszkanie prawne do tego interesu u Feliksa Chruszczakowskiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 569/570 obrane mający, niema dotąd spłaconych innych wierzytelności hipotecznych to jest rs 180, 450 i 300, z procentami jakie należnemi się okażą, uzyskał przeto wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 12 (24) Września 1869 r. zapadły, upoważniający do dalszego popierania subhastacji, i wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości Nr. 2576 na dzień 6 (18) Października 1869 r. godzinę 10 z rana w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału.

Licytacja w tym terminie rozpocznie się od sumy rs. 4549 kop. $12^2/_3$ jak wyżej.

Vadjum złożyć należy rs. 600.

Sprzedażą dyryować będzie Feliks Chruszczakowski Adwokat którego zamieszkanie wyżej wskazane.

Warszawa d. 15 (27) Września 1869 r.
Pisarz Trybunału, R. D. Zgórski.

N. D. 7075. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

Wiadomo czyni, iż na żądanie Eugenjusza Wojterskiego, w którego prawa podstawioną została Florentyna z Kuszewskich Wojterska wdowa, z własnych funduszów się utrzymująca, w mieście Kaliszu zamieszkała, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Franciszka Modrzejewskiego, Patrona Trybunału w Kaliszu obrane mająca, od której tenże Patron stawa i subhastacją dóbr Strumiany B, Grzmiąca B, i folwarku Korzeń, w poszukiwaniu sumy rs. 2,100 z procentem popiera, protokułem Komornika Trybunału Franciszka Roweckiego w dniu 6 (18) Stycznia 1869 r. sporządzonym, zajęte zostały na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia

DOBRA ZIEMSKIE

Strumiaty B, Grzmiąca B, i folwark Korzeń, składające się z wsi Strumiany z karczmy do dworu należącej i folwarku Korzeń, zaś nomenklatura Grzmiąca nieposiada budynków, które woda zabrała, z wszelkiemi zabudowaniami dworskiemi z wyłączeniem gruntów i zabudowań na własność włościan przeszłych, zresztą z wszelkiemi dochodami i użytkami, rolami, łąkami, pastwiskami i zaroślami, z tem co ich całość stanowi i jak się teraz znajdują.

Dobra te graniczą na wschód słońca z dobrami Rembieszew, na południe z Wielgą wsią i Burzeninem, na zachód z Ligotą, a na północ z dobrami Pstrykonie i folwarkiem Anielowem, odległe są od miasta Sieradza wiorst 14, Burzenina 3, Widawy 6, Łasku 21, a Petrokowa 56, należą do parafji Burzenin, gminy Dąbrowa Widawska, Powiecie Łaskim, Gubernji Petrokowskiej, których właścicielem Wacław Mścisław Napoleon Sokolnicki z własnych funduszów się utrzymujący, na folwarku Korzeń mieszkający, w którego znajdują się posiadaniu.

Granice są niesporne, obcą dziedziną nieprzedzielone. Całe dobra mają przybliżonym sposobem włók 34 mórg 15 prętów 150 czyli dziesiatyn 525, grunta należą do klasy III-ej IV-ej i V-ej. Znajdują się zabudowania dworskie szczegółowo w akcie zajęcia opisane, jest karczma przez Józefa Wajroch zajmowana, w której w chwili zajęcia nieszynkowano. Mosiek Joskowicz propinatorem za rsr. 67 kop. 50 w Strumianach rocznej dzierżawy. Inwentarza żywego nie masz, a wysiew i inwentarz martwy w akcie zajęcia opisane. Podatki dworskie do Kasy w Łodzi opłacane, wynoszą rocznie rs. 106 kop. 18.

Więcej szczegółowy opis dóbr Strumiany B, Grzmiąca B, i folwarku Korzeń pod względem klasyfikacji gruntów, stanu zabudowań i innych szczegółów, znajduje się w protokule zajęcia u popierającego sprzedaż Patrona Modrzejewskiego, gdzie równie zbiór objaśnień i warunków, każdego czasu przejrzane być mogą.

Protokół zajęcia doręczony jest w kopjach: Pisarzowi Sądu Pokoju w Sieradzu Władysławowi Porczyńskiemu i Wójtowi gminy Dąbrowa Widawska Józefowi Brochockiemu do rąk własnych, w dniu 6 (18) Marca 1869 roku, następnie do księgi wieczystej dóbr zajętych w Kancelarji Ziemiańskiej dnia 6 (18) Maja t. r. wniesiony i wpisany, a do księgi zaaresztowań w biurze Pisarza Trybunału utrzymywanej, d. 8 (20) Maja t. r. wpisany i zaregestrowany został.

Sprzedaż dóbr tych odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w miejscu zwykłych posiedzeń w pałacu sądowym, przy ulicy Józefiny stojącym.

Pierwsze ogłoszenie warunków licytacji i sprzedaży na audjencji Trybunału w d. 1 (13) Lipca r. b. o godzinie 10-ej z rana nastąpiło, drugie 15 (27) Lipca, a trzecie 29 Lipca (10 Sierpnia) t. r. był oznaczony, w którym dobra te tymczasowie Patronowi Modrzejewskiemu za rs. 10,000 przysądzono, a termin do stanowczej sprzedaży na dzień 4 (16) Listopada r. b. godzinę 10 z rana oznaczony.

Kalisz dnia 10 (22) Września 1869 r.
Asesor Kolegjalny, J. Migórski.

N. D. 7111. Prawnie zajęte ruchomości, jako to: meble machoniowe, dnia 22 Września (4 Października) r. b. o godzinie 12 w południe na targu Wołowym w Pradze, przez publiczną licytacją sprzedane będą.

M. *Rzewnicki*, Komornik.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. *7000. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ Ивана Кальтынскаго жителя деревни Сордаки, гмины Волковышки, Волковышскаго уѣзда, Сувалкской Губерніи, нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту пребыванія чтобы въ теченіи 30 дней явился въ Судъ; въ противномъ же случаѣ Судъ поступитъ по законамъ.

Г. Кальварія, 10 (22) Сентября 1869 г.
и. д. Предсѣдательствующаго Судьи,
Бржоска.

*

Zapozywa Jana Kałtyńskiego, mieszkańca wsi Sordaki gminy Wiłkowyszki Powiatu Wiłkowyszskiego Gubernji Suwałkskiej, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w przeciągu 30 dni stawił się do tutejszego Sądu, w przeciwnym bowiem razie, Sąd postąpi wedle prawa.

Kalwarja d. 10 (22) Września 1869 r.
za Sędziego Prezydującego, Brzoska

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.— Za pozwoleniem Cenzury,